

Uppsala universitet

Institutionen för informatik och media

C-uppsats i medie- och kommunikationsvetenskap

Framlagd HT 2018

“Vi har hela tiden den här kontakten så man inte känner sig ensam”

- En undersökning om unga ensamkommande mäns
medieanvändning och betydelsen för deras
identitetsskapande

UPPSALA
UNIVERSITET

Författare: Ella Andersson, Hedda Spernaes Åberg

Handledare: Ylva Ekström

Abstract

The development of media allows unaccompanied young men to keep a regular contact with family and friends in the native country. New communication technologies also contribute to getting in touch with people in the new country and gives an understanding of the culture. This thesis examines how media integrates in unaccompanied young men's everyday life and how this contributes to the construction of identity.

The research questions in this thesis are thereby:

- *How does media, both the technology and usage, integrate in unaccompanied young men's everyday life?*
- *What are the main purposes of media usage by unaccompanied young men?*
- *What significance does media usage have on the construction of identity?*

The thesis undertakes an ethnographic approach with a cultural theoretical framework. By observing and interviewing five unaccompanied young men we were able to come to the conclusion that the individuals use media as a tool for self-education as a help to integrate in the Swedish society, to communicate with their families, as a help to feel less lonely and to construct different identities on different media platforms. The societal importance of the study is to help attain a better understanding of unaccompanied young men's media practices. An understanding of unaccompanied young men's media practices can furthermore help them integrate in the Swedish society.

Key words: Media usage, construction of identity, unaccompanied young men

Innehållsförteckning

Abstract	1
1.0 Inledning	4
1.1 Problemformulering	4
1.2 Syfte och frågeställningar	5
1.3 Avgränsningar	6
1.4 Centrala begrepp	6
1.5 Disposition	6
2.0 Bakgrund och tidigare forskning	8
2.1 Ensamkommande barn och unga	8
2.2 Tidigare forskning	9
2.2.1 Lilie Chouliaraki - Symbolic bordering: The self-representation of migrants and refugees in digital news	10
2.2.3 Marcus Herz och Philip Lalander - Being alone or being lonely? The complexity of portraying unaccompanied children as being alone in Sweden	11
2.2.4 Sonja de Leeuw och Ingegerd Rydin - Migrant children's digital stories - identity formation and self-representation through media.....	11
3.0 Teori	13
3.1 Integrationen av medier i vardagen	13
3.1.1 Mottagande och tillägnelse.....	13
3.1.2 Media and Everyday Life	14
3.1.3 Polymedia och gränsöverskridande familjer	15
3.2 Medier och identitetskonstruktion	16
3.2.1 Mottagande och tillägnelse.....	16
3.2.2 Front stage and back stage	17
3.2.3 Att skriva sig till att vara	17
3.2.4 Multipla identiteter.....	18
4.0 Metod och material	19
4.1 Den hermeneutiska forskningstraditionen	19
4.2 Etnografisk metod	19
4.2.1 Deltagande observationer; "möten"	20
4.2.2 Mediedagbok	21
4.2.3 Kvalitativa fokusgruppsintervjuer.....	21
4.3 Urval	22
4.3.1 Snöbollsurval.....	22
4.4 Genomförande	22

4.5 Analyismetod	24
4.5.1 Tematisk textanalys	24
4.6 Validitet och tillförlitlighet	25
4.7 Etiska överväganden	26
5.0 Resultat och analys	28
5.1 Deltagare	28
Deltagare 1 "Alan"	28
Deltagare 2 "Rashid"	28
Deltagare 3 "Favad"	29
Deltagare 4 "Alexander"	29
Deltagare 5 "Cesar"	29
5.2 Integrationen av medier i vardagen	30
5.2.1 Det första mötet	30
5.2.2 Olika uppfattningar om mediemiljön idag.....	30
5.2.3 Medieanvändning och tillägnelse av medier som vanor	33
5.2.4 Det andra mötet - en etnografisk berättelse	36
5.2.5 Medier som hjälpmedel i vardagen	37
5.3 De kulturella dimensionerna av medierna i vardagen	40
5.3.1 Att känna sig hemma med hjälp av medier	40
5.3.2 Att minska känslan av ensamhet	42
5.4 Medier och identitetskonstruktion	44
5.4.1 Konstruktionen av multipla identiteter	44
5.4.2 Självidentitet och kollektiv identitet.....	46
6.0 Avslutande diskussion, slutsatser och framtida forskning	49
6.1 Diskussion och slutsatser	49
6.1.1 Medieintegreringen i vardagen och medieanvändningens huvudsakliga syften	49
6.1.2 Medier och identitetskonstruktion.....	50
6.1.3 Brister och förtjänster i undersökningen	52
6.1.4 Undersökningens samhällseliga relevans.....	53
6.2 Framtida forskning	53
Referenser	54
Bilagor	57

1.0 Inledning

Den här möjligheten som finns här med internet, man kan lära sig allt som finns. Allt möjligt, med internet kan man kolla på olika bilder och filmer och olika texter som man kan lära sig (Alan, fokusgruppsintervju).

Snapchat är bra. Snapchat är med vänner i Sverige men också utanför Sverige. Jag kan snapa dem och visa att jag dricker saft eller spelar spel. Vi har hela tiden den här kontakten så man inte känner sig ensam (Cesar, fokusgruppsintervju).

I den här studien har vi följt fem ensamkommande unga män från Afghanistan för att på närmare håll observera hur medieanvändning integreras i deras vardag. Studien är av samhällsvetenskaplig relevans då den bidrar till att förstå ensamkommande mäns kommunikations- och mediepraktiker. En bättre förståelse för de praktikerna kan i sin tur bidra till kunskaper som kan vara viktiga för att hjälpa de ensamkommande männen med integrationen i samhället i Sverige. Med hjälp av observation, fokusgruppsintervju, intervju och mediedagböcker förda av deltagarna har vi kunnat se vad medieanvändningen i deras vardag har för betydelse för deras identitetsskapande.

1.1 Problemformulering

År 2015 registrerades hittills flest asylansökningar av ensamkommande unga i Sverige (SBU, 2018). En stor del av dessa unga ensamkommande kom från Afghanistan där de flytt från fattigdom, konflikt och våld (Echavez, Bagaporo, Pilongo & Azadmaneshm 2014). Att fly från sitt hemland till ett helt främmande land med en annan kultur innebär en stor förändring av ens vardag, och saker som att hålla daglig kontakt med sin familj och sina vänner blir inte längre en självklarhet. Madianou och Miller (2012) menar att nya informations- och kommunikationsteknologier bidrar till en helt annan upplevelse av migrationen in i ett nytt land till skillnad från hur det var innan de teknologierna fanns. Nya medier de inte använt sig av i hemlandet kan börja användas i olika syften, vilket Madianou och Miller (ibid.) kallar för

polymedia, syften som exempelvis kan vara att bibehålla kontakterna hemma, knyta nya kontakter eller samla information om vad som händer i det nya landet och hur dess kultur är. Användningen av medier kan därför ha en stor betydelse för ensamkommande individer då de kan upprätthålla kontakt med nära och kära, och hålla sig uppdaterade om läget i hemlandet.

Chouliaraki (2017) menar att under flyktingkrisen 2015 fokuserade media på krisen i sig mer än flyktingarnas personliga berättelser. Chouliaraki (ibid.) diskuterar däremot "the migrant selfie" - bilder på flyktingar som tar selfies - som den enda porträtteringen av migranternas egna upplevelser av flykten. Däremot vet vi ändå inte mycket om hur individer på flykt, eller på plats i det nya landet, använder sig av medier eller vilken betydelse medier har för deras identitetskonstruktion. Hur ensamkommande unga använder medier i vardagen i syfte att konstruera identiteter är någonting vi behöver mer kunskap om för att kunna hjälpa ensamkommande individer att integrera i samhället.

Vår studie är av samhällsvetenskaplig relevans då den bidrar till att förstå ensamkommande mäns kommunikations- och mediepraktiker. En bättre förståelse för de praktikerna kan bidra till kunskaper som kan vara viktiga för att hjälpa de ensamkommande männen med integrationen i vårt samhälle.

1.2 Syfte och frågeställningar

Syftet med den här uppsatsen är att undersöka hur unga ensamkommande män i Sverige använder sig av medier i vardagen, hur medierna integreras i deras vardag och hur de skapar mening i medieanvändandet, samt vilken betydelse medier i vardagen har för deras identitetsskapande. Studien ska hjälpa oss att skapa en förståelse för *vilka* medier som används, *hur* de används och *varför* de används. Studien har en etnografisk utgångspunkt med ett kulturellt perspektiv, och vi använder oss av en kombination av metoderna: etnografisk observation, fokusgruppsintervju, intervju samt mediedagböcker. Empirin analyseras med ett teoretiskt ramverk som behandlar identitetsskapande och medier i vardagen.

De forskningsfrågor vi har för avsikt att besvara genom studien är därmed följande:

- *Hur integreras media, både tekniken och användandet, i unga ensamkommande mäns vardag?*
- *I vilka huvudsakliga syften används medier av unga ensamkommande män?*
- *Vilken betydelse har den vardagliga medieanvändningen för deras identitetsskapande?*

1.3 Avgränsningar

Vi väljer att avgränsa studien till unga ensamkommande män i åldrarna 18-21 i Uppsala. Anledningen till att vi endast observerar män är för att det i större utsträckning är unga män som anländer ensamma till Sverige än kvinnor (SBU 2018). Då vi känner till en betydande person för studien som bor i Uppsala som även kan hjälpa oss finna fler deltagare som befinner sig där, har vi valt att avgränsa oss till deltagare i Uppsala.

1.4 Centrala begrepp

Medieanvändning

Med medieanvändning menar vi i denna uppsats hur medier integreras i vardagen. Med användningen av medier syftar vi på äldre, nya och sociala medier och hur dessa integreras i vardagen. Vidare tittar vi på vilken betydelse medieanvändningen har på de unga ensamkommande männens identitetsskapande

Ensamkommande unga

Ensamkommande barn definieras i Nationalencyklopedin (Melander 2019) som personer under 18 år som anländer till Sverige utan en förälder eller annan vårdnadshavare för att söka asyl. Ensamkommande barn omfattas av samma regelverk om skydd för sina rättigheter som andra minderåriga som av varierande anledningar inte kan bo med sina föräldrar (ibid.). I den här studien väljer vi att benämna deltagarna vid ensamkommande unga, eftersom deltagarna idag är över 18 år gamla, men var däremot under 18 år och definierades som barn när de anlände till Sverige.

1.5 Disposition

I följande kapitel presenteras bakgrund och tidigare forskning vi anser vara relevant för denna studie. Kapitlet behandlar forskning kring ensamkommande barn och identitetsskapande

genom medier, ensamhet och porträtteringen i media. Sedan följer ett kapitel om det teoretiska ramverk vi valt att applicera på vår empiri för att kunna genomföra en analys. Därefter följer en presentation av metod och material där insamlings- och analysmetod presenteras och motiveras. I detta kapitel presenteras även urval, studiens genomförande och etiska överväganden för studien. Därefter följer ett kapitel som presenterar resultat och analys. I resultat- och analyskapitlet presenteras deltagarna i studien, resultatet av den insamlade empirin och analys av empirin, förankrat i tidigare forskning och teori. Den avslutade delen behandlar avslutande diskussioner, slutsatser och framtida forskning.

2.0 Bakgrund och tidigare forskning

2.1 Ensamkommande barn och unga

Under 2015 sökte 35 369 nyanlända ensamkommande barn asyl i Sverige och året uppmärksammades att ha den högsta siffran av ensamkommande barn och unga sedan 2006 (SBU 2018, s 5). En av de vanligaste anledningarna till att så många människor tvingades på flykt är kriget i Syrien som bröt ut 2011 som beskrivs av UNHCR som en av de största humanitära kriser i modern tid (ibid., s 6). Majoriteten av de barn och unga som söker asyl i Sverige kommer från Afghanistan, Syrien, Eritrea, Irak, Algeriet, Somalia, Etiopien, Albanien och Marocko (SBU 2018, s 6). I en rapport utförd av United Nations High Commissioner for Refugees (Echavez m fl 2014) redogörs olika orsaker till varför barn flyr från Afghanistan. En av dessa orsaker är fattigdom och strävan efter ett bättre liv i Europa där möjligheten till utbildning, ekonomisk stabilitet och högre levnadsstandard finns. Konflikter och farliga levnadsförhållanden som attacker och våld av olika väpnade grupper som exempelvis talibaner skapar osäkerhet i många afghaners liv och ger upphov till att barn behöver fly. Echavez m fl (ibid.) menar även att det är vanligt förekommande att familjer ber sina barn fly till ett industrialiserat land i syfte att skicka tillbaka pengar och därmed hjälpa med att försörja familjen.

92 procent av ensamkommande barn och unga som kom till Sverige 2015 var pojkar (SBU 2018, s 6). Echavez m fl (2014, s 11) menar att majoriteten av de barn som flyr från Afghanistan är pojkar, och att flickor väldigt sällan eller aldrig tar sig an resan med anledning av de osäkra förhållanden en flykt för med sig (ibid.). Pojkarna som flyr är nästan aldrig den enda i familjen av manligt kön och inte heller den äldsta i syskonskaran. Studier som gjorts på afghanska pojkar som flyr visar att det ofta är den andra, tredje eller den yngsta sonen som lämnar familjen i hemlandet för att starta upp ett nytt liv någon annanstans (ibid.).

Att barn och unga flytt ensamma har varit vanligt under en längre tid. Sverige tog emot 70 000 - 80 000 finska krigsbarn under en kort period under andra världskriget. En

räddningsaktion vid namn Kindertransport hjälpte under andra världskriget 10 000 - 15 000 judiska barn att fly från både Österrike och Tyskland till andra länder i Europa, framförallt England. Till Sverige kom det ungefär 500 barn under andra världskriget (SBU 2018, s 5). De historiska situationerna skiljer sig från dagens ensamkommande barn och unga men enligt SBU (ibid.) så har de historiska erfarenheterna satt en prägel på hur samhället ser på ensamkommande barn och unga.

En rapport utförd av SOU (2017, s 296) om betänkande av utredningen om migrationsmottagandet 2015 presenterades en överenskommelse av regeringen och allianspartierna som kom att bli av extra vikt inför 2016. Överenskommelsen innefattade att mottagandet av människor på flykt skulle komma att stramas åt. Syftet med åtstramningen var att dämpa kostnadsökningarna och en mer ordningsam mottagning av flyktingarna (ibid.). Med anledning av dessa åtstramningar i migrationspolitiken har antalet mottagna flyktingar i Sverige minskat (ibid.).

2.2 Tidigare forskning

Mycket av den forskning som gjorts inom medie- och kommunikationsvetenskap som flyktingar och media fokuserar på representationer av flyktingkrisen och flyktingar i media. Mindre har gjorts om hur flyktingar i allmänhet, och ensamkommande i synnerhet, använder sig av medier. Den tidigare forskningen som gjorts på området om medier och ensamkommande barn och unga berör områden som ensamhet, porträtteringen av individerna i digitala nyheter och ensamkommande barn och ungas identitetsskapande genom medier. Den forskningen vi har satt oss in i är *Symbolic bordering: The self-representation of migrants and refugees in digital news* av Lilie Chouliaraki, *Being alone or being lonely? The complexity of portraying unaccompanied children as being alone in Sweden* av Marcus Herz och Philip Lalander och *Migrant children's digital stories - Identity formation and self-representation through media* av Sonja de Leeuw och Ingegerd Rydin.

Dessa studier behandlar aspekter som även vi fokuserar på, och vi har gjort detta urval då vi upplever att de är relevanta för vår undersökning. Herz och Lalander diskuterar den ensamhet och utanförskap som unga ensamkommande barn och unga kan uppleva i ett nytt land. Chouliaraki diskuterar hur dessa individer porträtteras i media genom att publicera bilder på

när de tar selfies och de Leeuw och Rydin undersöker i sin forskning identitetsskapande på medier. Dessa undersökningar har alla bidragit med ny kunskap till forskningsvärlden, men de saknar förståelsen för medieanvändningen i unga ensamkommandes vardagliga liv. Denna studie ska försöka bidra till att fylla denna kunskapslucka genom att följa fem unga ensamkommande män för att söka förståelse om hur media integreras i deras vardagliga liv, och hur det dagligen påverkar deras identitetsskapande.

2.2.1 Lilie Chouliaraki - Symbolic bordering: The self-representation of migrants and refugees in digital news

Chouliaraki (2017) diskuterar “the migrant-selfie” och dess betydelse då media i västvärlden under flyktingkrisen 2015 skrivit flitigt om själva krisen, men inte om flyktingarnas liv eller deras personliga berättelser om flykten. Foton på flyktingar som har tagit selfies är dock ett undantag på detta. Chouliaraki (ibid.) diskuterar vidare betydelsen av att det blir nyheter om dessa selfies migranterna tar. Vad är det i selfien som gör den intressant att publiceras i nyheter? Vad berättar de här bilderna på migranter som tar selfies om migranternas person och mänsklighet, och vilka band försöker de bilda mellan “oss” och “dem”? De bilder vi kan se i nyhetsflöden är bilder på migranter på ön Lesbos, som är en huvudsaklig ingång till Europa från Turkiets kust. Där tar migranterna vad Chouliaraki (ibid., s 85) kallar för “celebration selfies” där de firar att de lyckats ta sig över havet.

Chouliaraki menar också att telefonen har visat sig vara den viktigaste ägodelen för människor på flykt. När en journalist för TIME frågade en 25-årig flykting vad som var viktigast under hans resa svarade han “Att kunna ladda min telefon” (Laurent, 2015). Telefonen är så pass viktig för unga på flykt då de använder den för att hitta i okända områden, hålla kontakten med sin familj, ta reda på viktig information, kunna ringa någon vid en nödsituation och komma i kontakt med folk i samma situation (ibid.). En annan viktig aspekt med användningen av medier är enligt Chouliarakis studie, att det kan minska känslan av ensamhet. Ensamhet är även något som även Herz och Lalander (2017) forskar om i sin studie om ensamkommande barn i Sverige.

2.2.3 Marcus Herz och Philip Lalander - Being alone or being lonely? The complexity of portraying unaccompanied children as being alone in Sweden

Marcus Herz och Philip Lalander (2017) gjorde en etnografisk studie där de forskar kring en grupp bestående 23 unga ensamkommande barn och unga i åldrarna 15-25 i Sverige. Herz och Lalander (2017) diskuterar ämnen ensamhet och isolering i samband med integrationen i det svenska samhället för unga ensamkommande. Barn och ungdomar som kommer till Sverige utan familj eller vänner beskrivs i både forskning och media som ensamkommande - barn som kommer ensamma (ibid., s 1063).

Ensamhet och isolering anses vara ett problem i vardagen för unga ensamkommande och kan upplevas och hanteras på olika vis. En viktig aspekt som Herz och Lalander (2017) nämner i sin forskning är att ensamhet inte bara är en känsla utan även en konstruktion. Enligt forskningen så finns det olika sociala nödvändigheter som minskar känslan av ensamhet och isolering. Av dessa ingår bland annat känslan av samhörighet och möjligheten att få hjälp och support. Förhållandet mellan de unga ensamkommande och deras familjer och möjligheten att hålla kontakt är en av de viktigare aspekterna i de unga ensamkommandes vardagliga liv. Mobil, internet och sociala medier är betydande för kommunikationen med sina familjer runt om i världen (ibid., s 1074). Dock kan, enligt Herz och Lalander (ibid., s 1068), kontakt med familj över sociala medier eller telefon påverka unga ensamkommande i Sverige att känna sig skyldiga över att de inte kan hjälpa sin familj så mycket som familjen hoppas på. Annan forskning av de Leeuw och Rydin (2007) menar däremot att internet och medier snarare används som ett verktyg för unga ensamkommandes identitetsskapande.

2.2.4 Sonja de Leeuw och Ingegerd Rydin - Migrant children's digital stories - identity formation and self-representation through media

de Leeuw och Rydin (2007) skriver om det europeiska forskningsprojektet Children in Communication about Migration. Forskningen behandlar ämnen om interkulturell kommunikation med internet som verktyg för att uttrycka sina åsikter, och identitetsskapande. De ungdomar som deltagit i forskningen är 12-14 år gamla flyktingar från olika länder med olika kulturer. Studien undersöker även hur medieproduktion används i processen för identitetsskapande och behandlar även kulturella skillnader i den "gamla" kontra den "nya" världen. Materialet och empirin som de Leeuw och Rydin analyserar kommer från "media clubs" som är en del av European Action Research Project som finns i sex europeiska länder

(de Leeuw & Rydin 2007, s 447). Syftet med projektet är att förstå hur barn uttrycker sina erfarenheter om migration till nya länder och hur media kan användas som verktyg att informera om dessa erfarenheter och perspektiv i utbildningssyfte. de Leeuw och Rydins (2007) studie diskuterar baserat på materialet från projektet, hur barns upplevelser av kulturella identiteter framgår i deras medieskapande. I de olika momenten som barnen fick genomföra framgick det enligt de Leeuw och Rydin (2007, s 461) att skapandet av medieinnehåll tillåter för både individuell och kollektiv konstruktion av identitet.

3.0 Teori

För att förstå unga ensamkommande mäns medieanvändning i vardagen och betydelsen för deras identitetsskapande har vi skapat ett teoretiskt ramverk. Det teoretiska ramverket som ska hjälpa oss besvara våra forskningsfrågor består av John B. Thompsons teori om mottagande och tillägnelse, David Bartons och Cameron Lees teori "Writing Ourselves Into Being", Sarah Pinks teori "Media and Everyday Life", Ulrika Olaussons definition av identitet och Mircea Madianou och Daniel Millers myntade begrepp polymedia. De valda teorierna diskuterar olika perspektiv på och anledningar till användningen av media.

3.1 Integrationen av medier i vardagen

3.1.1 Mottagande och tillägnelse

Thompson (1995) diskuterar även begreppen mottagande och tillägnelse i förhållande till en individs identitetsskapande. Thompson (ibid.) menar att mottagandet av medieinnehåll är en hermeneutisk process eftersom individer behöver tolka det medieinnehåll som de tar del av. Enligt Thompson (ibid.) så kräver tolkningsprocessen en viss uppmärksamhet av mottagaren som tar del av innehållet i form av att läsa, lyssna eller titta. Enligt den hermeneutistiska traditionen så är tolkningsprocessen en aktiv process eftersom den individ som tolkar baserar sin tolkning på tidigare antaganden och erfarenheter. Betydelsen av ett budskap kan skilja mellan individer beroende på det sociala och historiska sammanhanget samt den sociala härkomsten (ibid., s 41).

Thompsons (1995) beskrivning av jaget är inspirerat av den hermeneutiska traditionen där jaget är ett symboliskt projekt som individen konstruerar. Konstruktionen av jaget är aktivt och sker utifrån det symboliska material som individen disponerar och väver in i beskrivningar av vem individen är och kan ses som en berättelse om självidentiteten. Berättelsen förändras med tiden eftersom den utgår från nytt symboliskt material och nya erfarenheter som omdefinierar identiteten under livets gång. Innan utvecklingen av kommunikationsmedierna tillägnade sig individer det symboliska materialet genom

interaktion ansikte mot ansikte i skapandet av jaget. Tillgången till kommunikationsmedierna, tryckta och elektroniska, kom att bli av större relevans i skapandet av jaget då individer tilläts ta del av kunskap som inte endast behöver kommuniceras ansikte mot ansikte. Medierade kommunikationsformer tillåter individen att utnyttja ett större spektrum av symboliska resurser i konstruktionen av individens jag (ibid., s 263).

Vidare diskuterar Thompson en annan aspekt av tolkning som handlar om hur individer tolkar innehåll i syfte att förstå sig själva och andra. Detta används som ett verktyg för att reflektera kring sin självbild, andra och omvärlden. Thompson (1995) använder begreppet tillägnelse för att beskriva processen av förståelse och självförståelse. Tillägnelse handlar om att ta del av ett budskap som är av betydelse och göra det till sitt eget. Det handlar även om att tillämpa det till sitt egna liv och i vår studie handlar det om hur deltagarna tillägnar sig ett medium och vilken roll det spelar i deras identitetsskapande. Goffman (1956) menar snarare att det är interaktionen med en individ som avgör vilken roll en person presenterar och därmed vilken identitet individen väljer att anta.

3.1.2 Media and Everyday Life

Pinks (2013) teori "Media and Everyday Life" fokuserar på media i vardagen utifrån ett synsätt som är "non-media-centric". Användningen av mediet handlar inte alltid om mediets innehåll utan ofta främst om vanan, om hur media blivit en rutin i vardagen och en viktig del av exempelvis hemmet. Pink (2013, s 678) studerar hur media i hemmet kan skapa en viss atmosfär så att hemmet ska kännas "rätt". Själva innehållet i mediet som används kan däremot ha stor betydelse beroende på situationen. Då handlar det inte om rutinen i sig utan om det personliga innehållet, som exempelvis kan vara musikpreferenser.

I artikeln strävar Pink (2013, s 680) efter att fördjupa studien av media i vardagen för att förstå hur medias integration i vardagen är en nödvändighet för att genomföra vardagliga rutiner i hemmet. En viktig aspekt i Pinks teori är också att media kan sättas på och stängas av och att det är en betydande del av rutinen. Pink använder sig av begreppet "media-saturated" (mediegenomsyrad) i hushållet för att förklara i vilken utsträckning medieanvändning integreras i människors vardagliga vanor utöver medieinnehållet som individer tar del av. Möjligheten att stänga av och sätta på medietekniken tillåter oss att vara mer kreativa i

skapandet av en miljö i hemmet som känns rätt (Pink 2013, s 689). Pink bygger vidare på tidigare forskning av bland annat Hermann Bausinger (1984) som i "Media, Technology and Everyday Life" diskuterar sambandet mellan media och rutin och menar på att innehållet är nödvändigtvis inte viktigare än ett medium. Han illustrerar detta med ett exempel om morgontidningen. En dag levereras inte tidningen. Morgontidningens frånvaro stör då hela morgonrutinen eftersom morgontidningen är en väsentlig del av frukostrutinen vid matbordet. Att läsa tidningen varje morgon visar på att dagen är i sin ordning (Bausinger 1984, s 344). I en senare forskning av Madianou och Miller (2012) är kontakten med gränsöverskridande familjer i andra länder via nya medier centralt. Madianou och Miller (ibid.) menar att nya medier har skapat en kommunikationsmiljö som de kallar för polymedia.

3.1.3 Polymedia och gränsöverskridande familjer

Madianou och Miller (2012) undersöker hur gränsöverskridande familjer bevarar familjerelationer via nya medier när de lever åtskilda liv på olika platser i världen. Madianou och Miller (ibid.) undersökte förhållandet mellan emigrerade filippinska mödrar som flyttat till London och Cambridge för arbete inom vården och deras barn som är kvar i Filippinerna. Sådana här typer av gränsöverskridande familjer är något som blir allt mer vanligt. Det tillåter kvinnor att emigrera och söka arbete i andra delar av världen och lämna sin familj i hemlandet (ibid., s 4). Deltagarna i vår studie har däremot en annan slags gränsöverskridande familjerelation då det är de som flytt från sitt hemland och lämnat familjerna.

Utvecklingen inom informations- och kommunikationsteknologier har skapat nya tillvägagångssätt för familjer som lever ifrån varandra att hålla kontakten. Internet och mobil möjliggör för kommunikation via samtal, videosamtal, sociala medier, e-mail och direktmeddelanden (ibid., s 1). Denna typ av kommunikationsmiljö benämner de vid polymedia. Polymedia är exempelvis användandet av olika eller en kombination av olika medier i en integrerad miljö där olika medium har sin nisch i relation till andra medium. Madianou och Millers (ibid.) studie visar på hur familjer upprätthåller kontakten via olika kommunikationsmedier och relationen med varandra trots att de befinner sig på olika platser i världen.

3.2 Medier och identitetskonstruktion

3.2.1 Mottagande och tillägnelse

Thompson (1995) diskuterar även begreppen mottagande och tillägnelse i förhållande till en individs identitetsskapande. Thompson (ibid.) menar att mottagandet av medieinnehåll är en hermeneutisk process eftersom individer behöver tolka det medieinnehåll som de tar del av. Enligt Thompson (ibid.) så kräver tolkningsprocessen en viss uppmärksamhet av mottagaren som tar del av innehållet i form av att läsa, lyssna eller titta. Enligt den hermeneutiska traditionen så är tolkningsprocessen en aktiv process eftersom den individ som tolkar baserar sin tolkning på tidigare antaganden och erfarenheter. Betydelsen av ett budskap kan skilja mellan individer beroende på det sociala och historiska sammanhanget samt den sociala härkomsten (ibid., s 41).

Thompsons (1995) beskrivning av jaget har inspirerats av den hermeneutiska traditionen där jaget är ett symboliskt projekt som individen konstruerar. Konstruktionen av jaget är aktivt och sker utifrån det symboliska material som individen disponerar och väver in i beskrivningar av vem individen är och kan ses som en berättelse om självidentiteten. Berättelsen förändras med tiden eftersom den utgår från nytt symboliskt material och nya erfarenheter som omdefinierar identiteten under livets gång. Innan utvecklingen av kommunikationsmedierna tillägnade sig individer det symboliska materialet genom interaktion ansikte mot ansikte i skapandet av jaget. Tillgången till kommunikationsmedierna, tryckta och elektroniska, kom att bli av större relevans i skapandet av jaget då individer tilläts ta del av kunskap som inte endast behöver kommuniceras ansikte mot ansikte. Medierade kommunikationsformer tillåter individen att utnyttja ett större spektrum av symboliska resurser i konstruktionen av individens jag (ibid., s 263).

Vidare diskuterar Thompson en annan aspekt av tolkning där hur individer tolkar innehåll i syfte att förstå sig själva och andra står i centrum. Detta används som ett verktyg för att reflektera kring sin självbild, andra och omvärlden. Thompson (1995) använder begreppet tillägnelse för att beskriva processen av förståelse och självförståelse. Tillägnelse handlar om att ta del av ett budskap som är av betydelse och göra det till sitt eget. Det handlar även om att tillämpa det till sitt egna liv och i vår studie handlar det om hur deltagarna tillägnar sig ett medium och vilken roll det spelar i deras identitetsskapande. Goffman (1956) menar snarare

att det är interaktionen med en individ som avgör vilken roll en person presenterar och därmed vilken identitet individen väljer att anta.

3.2.2 Front stage and back stage

Erving Goffman (1956), professor i antropologi och sociologi, myntade begreppen front stage och back stage. Med dessa begrepp förklarar han att självrepresentationen hos en individ varierar beroende på vem personen interagerar med och vilken social situation personen befinner sig i. Individer applicerar olika roller, "front stages", som representerar vem den vill bli sedd som. Med back stage syftar han däremot på när en person kliver av scenen eller den sociala situationen ifråga, och inte fokuserar på att presentera eller spela en viss roll utan bara är sig själv.

Goffman (1956) menar att vi kontrollerar och bestämmer våra front stage genom att bestämma hur miljön vi befinner oss i ska se ut, exempelvis hur inredningen i vårt vardagsrum ser ut eller hur våra kläder och vårt utseende yttrar sig. Goffman (ibid., s 15) menar vidare att vissa delar av ens yttre är relativt fasta, som exempelvis etniskt påbrå. Andra yttre aspekter som ansiktsuttryck kan variera från tillfälle till tillfälle. Enligt Goffman (ibid.) delas de yttre aspekterna in i två kategorier; utseende och uppträdande. Genom utseendet kan vi kommunicera i vilken situation vi befinner oss i, exempelvis en formell eller informell situation. Uppträdandet kan berätta för oss vilken slags roll individen i fråga kommer spela i den specifika sociala situationen. Olika presentationer av sin identitet är även något som idag kan visas på medier. Detta förklarar Barton och Lee (2013) med sin teori "Writing Ourselves Into Being".

3.2.3 Att skriva sig till att vara

Barton och Lee (2013, s 84) menar att människor på sociala medier har de sociala möjligheterna och de teknologiska verktygen till att "skriva sig till att vara". Vi konstruerar konstant vilka vi är, eller åtminstone vill vara, genom att lägga upp bilder, filmer och texter, när vi kommenterar andras inlägg, och också när vi själva skapar en ny profil på en hemsida eller medium. Sättet vi betar oss på kan även skiljas åt mellan dessa olika medier, beroende på vilken publik vi vill möta. Med hjälp av teorin om att skriva sig till att vara, "Writing Ourselves Into Being", kan vi ta reda på hur de ensamkommande männen skapar, eller inte skapar, sin identitet via medier.

3.2.4 Multipla identiteter

Olausson (2009, s 143) betraktar identitet som en samling av värderingar, attityder och föreställningar som kombineras och aktiveras på varierande sätt som ger grund till olika identiteter i olika konstruerade situationer. "Multipla identiteter" är även något som diskuteras inom diskursteorin som menar på att individer äger en helhet av olika identiteter där vissa hamnar i bakgrunden och vissa i förgrunden, vilket beror på situationen. Thompson (1995, s 233) skiljer däremot på två typer av identiteter: den kollektiva och självidentiteten.

Självidentiteten handlar om en individs livshistoria samt de karaktäristiska som är unika för individen. Den kollektiva handlar om känslan av att tillhöra en specifik social grupp, som är baserade på diverse faktorer såsom ålder, kön, yrke, nationalitet och etnicitet. Olausson (2009) menar på att identitet handlar om identifikation- att en individ upplever att man tillhör en social grupp och eftersom identifikation är tillfälligt så kan en individ identifiera sig med flera olika egenskaper eftersom det är beroende av situationen (Olausson 2009, s 143).

Identitetsbegreppet har fått starkt fäste inom kulturstudietraditionen med anledning av utvecklingen av nya medier som gett möjligheten till nya identitetskonstruktioner. Identiteter diskuteras som pluralism och att, likt Goffmans (1956) teori om front stage och back stage, olika identiteter aktiveras vid olika sociala sammanhang och vid olika tillfällen. Medier tillåter individer att skapa nya geografiskt obundna umgängen och gemenskaper och på så sätt skiftar föreställningen om nationell identitet. Dock menar Olausson (2009, s 144) att man bör se kritiskt på hur medier reproducerar och upprätthåller den nationella identiteten.

4.0 Metod och material

Denna studie utgår från ett hermeneutiskt perspektiv, där vi använder oss av en kombination av olika etnografiska insamlingsmetoder. De etnografiska metoder vi kombinerar i syfte att svara på våra forskningsfrågor innefattar deltagande observationer, mediedagböcker förda av deltagarna och fokusgruppsintervju. Det insamlade materialet bearbetas och analyseras enligt tematisk textanalys för att finna återkommande teman och mönster.

4.1 Den hermeneutiska forskningstraditionen

Då vi söker förståelse för hur media, både tekniken och användandet, integreras i ensamkommande unga mäns liv, samt betydelsen av användandet för deras identitetsskapande tar denna studie sitt avstamp i den hermeneutiska forskningstraditionen. Enligt Hjerm m fl (2014, s 34) talar man ofta om att kvalitativ analys är hermeneutisk. Med detta syftar man på begreppen “den hermeneutiska spiralen” eller “den hermeneutiska cirkeln”. Dessa metaforer syftar på att tolkningar ska växa fram i en process som växlar mellan det man redan vet och nya observationer och erfarenheter (ibid.). Den hermeneutiska spiralen är en passande metafor för vår studie då den syftar till att hela tiden utveckla tolkningar och erfarenheter för att skapa en större förståelse för det som studeras.

4.2 Etnografisk metod

Etnografins rötter kan spåras tillbaka till bland annat Chicagoskolan som under tjugo- och fyrtioalet bestod av forskare som ville förstå sig på staden och dess transformationer med fokus på främst underprivilegierade grupper. Två forskare vid namn Robert Park and Ernest W. Burgess bad sina studenter att periodvis lämna universitet och ge sig ut och forska i andra miljöer än de var vana vid och “smutsa ner byxbaken” (Lalander 2015, s 95). För att få en verklighetstrogn bild av hur medier integreras i deras vardag behöver vi observera deltagarna på nära håll. I deltagande observation är det viktigt att som forskare arbeta med sina egna fördomar och förgivettagna stereotyper som kan anses självklara men som man inte är medveten om (ibid.). Detta har vi i åtanke när vi genomför de deltagande observationerna och intervjuerna, och är därmed öppna för alla slags utfall. Etnografiska studier är ofta en kombination av kvalitativa metoder i syfte att komplettera varandra för att uppnå ett verklighetstroget resultat (Ahrne & Svensson 2015). De etnografiska metoder vi kombinerar

innefattar deltagande observationer, mediedagbok utförda av deltagarna och fokusgruppsintervjuer.

4.2.1 Deltagande observationer; “möten”

Att genomföra en fältundersökning kan vara passande när man strävar efter att förstå människor, och framförallt människor i olika sociala grupper i deras naturliga miljö (Kajiser & Öhlander 1999 se Esaiasson mfl 2017, s 314). Med detta i åtanke har vi valt att genomföra just en fältundersökning. Några riktlinjer som Esaiasson m fl (2017) diskuterar som vi tillämpar i uppsatsen är argument för varför observation är lämplig för vår typ av studie. Exempelvis så kan det handla om något som anses självklart för människor men som de inte har i åtanke vid en intervju. Enligt Ekström (2010, s 26) kan observationer, eller möten som vi väljer att benämna dem vid i denna studie, utföras i två olika forskningssituationer; experimentellt konstruerad situation eller i en naturlig situation. Då vi vill påverka utfallet så lite som möjligt har vi valt att studera deltagarna i en naturlig situation, alltså en situation där handlingarna vi vill studera äger rum i vanliga fall (ibid.). Vi är medvetna om att situationen inte blir fullkomligt naturlig, då faktumet att vi är där och observerar deltagarna kan i sig vara ett störningsmoment. Vi träffade deltagarna både på ett café och hemma hos en av deltagarna.

Den typ av observation som genomförs avser till att få större förståelse för deltagarnas medieanvändning och därför lämpar det sig att vi som forskare följer med och observerar ett sammanhang eller en miljö där personernas medieanvändning kan ha betydelse (Olsson, 2008, s 69). I de deltagande observationerna är vi däremot även uppmärksamma på andra intryck som är av relevans för förståelsen av deltagarna. Exempelvis spelar miljön och samspelet mellan deltagarna en viktig roll för vår förståelse för deras kultur och vardagsliv. Alla intryck är av relevans för att vi ska få en så verklighetstrogen bild av deltagarnas liv och medieintegrering som möjligt. Studien syftar till att förstå den vardagliga interaktion med medier, observationen kan därför ske i olika miljöer under olika tidpunkter. Eftersom det inte är möjligt att ta del av varje timme på dygnet i deltagarnas liv har vi valt metoden mediedagbok som ett komplement till de deltagande observationerna.

4.2.2 Mediedagbok

Olsson (2008) förespråkar den kvalitativa metoden mediedagbok som en insamlingsmetod för att undersöka medieanvändning. Mediedagbokens syfte för studien är att följa personens vardagliga användning av medier. Deltagarna tillbedjas att dokumentera vilka medier de använder under vilken tidpunkt på dygnet, samt vilket typ av innehåll som deltagarna tar del av. Detta för att skapa förståelse för deltagarnas vardagliga medieanvändning i olika mediemiljöer, exempelvis hur deras TV-tittande samspelar med deras mobilanvändning (Olsson 2008, ss 72-73).

Att skriva mediedagbok anses relativt tidskrävande för deltagarna eftersom dokumentationen ska ske flera gånger per dygn. Tidsrymden för mediedagboken bör vara måndag till söndag för att täcka vardags- och helganvändningen av medier (ibid.). Eftersom deltagarna ska anteckna sitt vardagliga bruk av medier så hoppas vi på att urskilja trender och teman kring användningen. För att underlätta dokumentationen av medieanvändningen för deltagarna har vi utformat ett formulär som de kan använda sig av (se Bilaga 1). Mediedagbok fungerar bra i samband med andra metoder, exempelvis som i denna studie då mediedagboken blir ett komplement till deltagande observationer och fokusgruppsintervjuer.

4.2.3 Kvalitativa fokusgruppsintervjuer

Att använda oss av fokusgruppsintervjuer ger oss möjlighet att studera det sociala samspelet mellan de unga ensamkommande männen. Vi använder oss av fokusgruppsintervjuer eftersom att vi, enligt Larsson (2010, s 80) då kan studera åsikter, attityder, uppfattningar och tankar i diskussionen mellan deltagarna. Vi kommer utgå från Morgans (1997, s 34 se Larsson 2010, s 80) tumregler för fokusgruppsintervjuer. Han menar att grupperna bör bestå av sex-tio personer, och det bör vara tre-fem grupper per projekt. Vi avgränsar oss till fem personer i en grupp med anledning av att det annars kan bli överväldigande mycket material för tidsramen för denna C-uppsats. Idén med att använda fokusgruppsintervjuer som metod är att minska vår styrande roll som intervjuare, detta ska vara fördelaktigt för att deltagarna i fokusgruppen ska få igång ett samtal där diskussionen är mellan deltagarna. Esaiasson m fl (2017, ss 329-330) menar att syftet med diskussionen i fokusgruppen är att samla in data om hur deltagarna tillsammans som grupp ser på ett visst fenomen. Syftet med fokusgrupper i kombination med etnografiska observationer är bland annat att fylla i det som observationer inte kan användas

till. Ett exempel på detta är bland annat att förstå människors tolkningar och intentioner eller förstå deltagarnas känslor kring ämnet i fråga (Esaïasson m fl, 2017 s 315).

4.3 Urval

4.3.1 Snöbollsurval

I etnografiska studier där observation ska genomföras i deltagarnas naturliga miljö kan det kräva att deltagarna till viss del känner varandra sedan innan för att observationstillfället ska vara så verklighetstroget som möjligt. Vi inleder urvalet med en person vi fått kännedom är intressant för vår studie som sedan kan hjälpa med namn på andra personer som är intressanta för studien (Ahrne & Eriksson-Zetterquist 2015, s 41). Denna typ av urval kallas för snöbollsurval. Med detta urvalssätt interagerar vi med en liten del av den hela populationen, ensamkommande män i Sverige. Vi generaliserar resultaten analytiskt i relation till studiens teoretiska ramverk, och genom detta lyfts de faktorer som kan säga något om hur det ser ut i verkligheten för resten av populationen (ibid., s 159). Detta för att komma så nära som möjligt ett verklighetstroget resultat av vårt forskningsproblem och för att uppnå vårt syfte med forskningen.

4.4 Genomförande

Vi fick kontakt med en av deltagarna, Alan, genom vår handledare. Vi träffade honom och en annan av deltagarna, Rashid, därefter på ett café i Uppsala. Vid det första mötet på cafét presenterade vi oss själva, syftet med studien och hur insamlandet av data idealt skulle gå till. Alan och Rashid presenterade även sig själva, och vi märkte snabbt att de gärna delade med sig av sina historier och vi kunde börja samla in betydande data redan vid första mötet. Vi presenterade mediedagboken mer noggrant och bad Alan att informera de andra deltagarna om hur de skulle gå tillväga med dagboken. Vi kom överens om att de skulle föra dagbok för sju dagar. Slutligen, innan vi lämnade cafét, frågade Rashid om han kunde lägga till oss på Facebook. Han menade att då kan han också få se hur vi använder oss av medier. Vi blev positivt överraskade av engagemanget och tackade ja till hans förfrågan.

Efter det första mötet mailade vi även ut beskrivning av studien och mallar för mediedagböckerna till resterande deltagarna. När vi fått in dagböckerna från samtliga samlade

vi alla dagböckerna i samma dokument som vi noggrant läste igenom tillsammans. Vi hittade tydliga mönster och vanor i dagböckerna, och började koda och tematisera texterna.

Under tiden vi kodade mediedagböckerna kontaktade vi Alan igen för att bestämma tid för ett andra möte, där också fokusgruppsintervjun skulle äga rum. Han svarade med att föreslå torsdag kväll hemma hos honom. När vi anländer till hans lägenhet är även Alexander och Favad där. Vi får reda på att Rashid tyvärr behöver jobba och inte kommer närvara. Den deltagande observationen vid detta tillfälle pågick i två och en halv timme, då det också fördes fältanteckningar. Sedan övergick observationen till en fokusgruppsintervju. Tyvärr behövde Favad lämna innan intervjun hann starta, men vi tog beslutet att ändå genomföra intervjun eftersom det skulle bli svårt att bestämma ett ytterligare möte med alla deltagarna. Innan fokusgruppsintervjun frågade vi om vi fick spela in den, och alla gav samtycke. Intervjun pågick sedan i en timme och fyra minuter. När vi lämnade lägenheten förde vi övriga fältanteckningar vi tänkt på under observationen och intervjun.

Vi transkriberade den inspelade intervjun genom att dela den på hälften och transkribera varsin del. Ibland var det svårt att höra eller förstå vad de sa på grund av deras svårigheter för det svenska språket, därför behövde vi ibland lyssna på vissa stycken upprepande gånger. Om vi hade det svårt att förstå lyssnade båda på stycket i fråga tills vi kommit överens om vad som sades. Efter genomförd transkribering läste vi igenom texten upprepade gånger för att hitta återkommande teman, som vi satte in i kodschemat där texter från mediedagböckerna redan var inlagda. På detta vis fick vi en översikt om de viktigaste och mest förekommande teman i både mediedagböckerna, fältanteckningarna och intervjun.

Eftersom Rashid inte närvarade vid observationen och fokusgruppsintervjun hemma hos Alan, och vi hade frågor till honom så kontaktade vi honom och frågade om vi kunde boka in ett möte och vi träffades samma dag på cafét där vi träffade honom sist. Vi frågade om vi fick spela in intervjun, och vi fick hans samtycke. Även denna intervju pågick i en timme och fyra minuter. På samma vis som med fokusgruppsintervjun delade vi upp intervjun och transkriberade halva var. Sedan läste vi igenom transkriberingen flera gånger för att, på samma vis som med fokusgruppen, hitta återkommande mönster och teman. Även de skrevs in i kodschemat där mediedagboken, fältanteckningarna och fokusgruppsintervjun kodats.

4.5 Analysmetod

4.5.1 Tematisk textanalys

Diskussionerna i fokusgruppsintervjun spelades in och det inspelade materialet transkriberades och analyserades. Analysen bestod av kodning (reducering av data), tematisering (presentation av data) och summering (slutsatser och verifiering) som sedan kopplades till tidigare forskning och teori. Vi analyserade vår insamlade empiri genom att bestämma koder och återkommande teman i de transkriberade fokusgruppsintervjuerna, mediedagböckerna och våra förda fältanteckningar från deltagande observationen med deltagarna.

Kodningen utgör en avgörande del i vårt analysarbete, då målet är att bygga upp ett begreppsligt ramverk (Hjerm m fl 2014, s 50). Syftet med kodningen är att göra den insamlade empirin av text mer hanterbar. Det handlar om att hitta mönster i materialet och bryta ner det till betydelsefulla beståndsdelar. Vi ska alltså tilldela samma ord (kod) till delar i datan som vi anser gör uttryck för samma saker (ibid., s 37). Vi använder oss av tematisk kodning, alltså att vi i förhand har bestämt vad vi letar efter. Däremot bortser vi inte från andra eventuellt intressanta ämnen som förekommer; vi kombinerar därmed den tematiska kodningen med datadriven kodning. Med detta menas att vi tar oss an empirin med ett så öppet sinne som möjligt och låter koderna ta form fritt efter vad vi ser i texten.

Tematiseringen handlar om att sortera mellan koder och hitta teman med grund i de teoretiska ramarna och ta hänsyn till studiens problem (Olsson 2008, s 107). Tematiseringens huvudsakliga uppgift är enligt Hjerm m fl (2014) att finna nyckelteman som en fortsatt analys ska kretsa kring. I tematiseringen hittar vi relationer mellan koderna och kategoriserar dem i olika teman (ibid., s 40). Det handlar om att hitta teman kopplade till teorier om exempelvis medieanvändningen i vardagen och identitetsskapande. Analysen är teoretiskt driven då koder ska leda vilket håll analysen ska gå åt (Olsson 2008, s 103). När vi anser att vi uppnått mättnad med kodningen och tematiseringen kan summering göras. I detta steg kopplas alla resultat från tidigare aktiviteter till en sammanslagen beskrivning av studieobjektet (Hjerm m fl 2014, s 41). Denna repetition är viktig i den kvalitativa analysen, eftersom denna typ av

analys är iterativ; vi läser transkriberingar, koder och teman om och om igen. På detta vis blir beskrivningarna mer och mer exakta och tolkningarna kan successivt kopplas till teori. Till skillnad från den kvantitativa analysen är den kvalitativa mer inriktad på detaljer och djup snarare än generalisering. Den kvalitativa analysen kan snarare beskrivas som partikularisk, alltså att den till viss del är inriktad på enskildheter, men med syfte att genom dessa enskildheter skapa en uppfattning om mer generella mönster (ibid.).

4.6 Validitet och tillförlitlighet

Validiteten av insamlad data handlar om att empirin faktiskt visar vad vi tror den visar. Etnografiska metoder, som exempelvis undersöker personers känslor och tankar kring ett visst fenomen, har därför överlag en relativt hög validitet (Hansen & Machin 2013, s 78). Däremot finns viss kritik gentemot etnografiska metoder; metodens representativitet, reliabilitet och transparens. Representativitet syftar till vilken utsträckning urvalet i en undersökning representerar den gruppen av människor som studeras, i detta fall unga ensamkommande män i åldern 18-21. Vi har förståelse för att deras åsikter inte representerar hela populationen av ensamkommande män i Sverige, men det är inte heller det vi söker förståelse för i denna uppsats. Reliabilitet innefattar till vilken utsträckning en undersökning kan repeteras. Med detta menas att en annan forskare ska kunna använda samma metodologi och uppnå samma resultat. Men deltagande observation och etnografi är inte en systematisk undersökningsprocess och det är svårt att repetera en etnografisk studie. En viktig aspekt av transparens handlar om att förstå att den som observerar är en del av undersökningen och den producerade datan (Hansen & Machin 2013, s 79).

Arbetet med en annan observatör ökar validiteten eftersom samarbete tvingar observatören att skärpa sina argument för sina individuella tolkningar. Att tänka källkritiskt kring sitt material och kring sina deltagare ökar validiteten för undersökningen. Enligt Esaiasson m fl (2017, s 325) kan det vara till fördel att kombinera deltagande observationer med fokusgruppsintervjuer för att få en annan uppfattning på sin egna tolkning i förhållande till hur andra personer tolkat en situation. Av denna anledning har vi valt en kombination av dessa två metoder.

Vi har i vår uppsats en abduktiv approach, alltså att vi växlar mellan induktivt och deduktivt tänkande (Hjerm m fl 2014, s 67). Vi kommer därmed både utgå från vår empiri för att finna passande teorier för vår studie, och utgå från teorier när vi testar empirin. En ytterligare metodologisk reflektion handlar om urvalet av deltagarna i fokusgruppen. Vissa av våra deltagare känner varandra väl, medan andra endast är bekantskaper. Enligt Morgans tumregler så är det inte idealt att deltagare i fokusgruppen känner varandra sedan tidigare (Larsson 2010, s 80). Detta är något vi har i åtanke, däremot är det oundvikligt då vi valt att använda oss av snöbollsurval som kräver att deltagarna har någon slags kontakt med varandra. Då inte alla kände varandra väl anser vi inte detta vara problematiskt vid utförandet av fokusgruppsintervjun.

4.7 Etiska överväganden

Då forskningen berör människor bör vi ta hänsyn till vetenskapsrådets individskydds krav. Individskydds kravet innefattar fyra allmänna krav; informationskravet, samtyckeskravet, konfidentialitetskravet och nyttjandekravet (Olsson 2008, s 78). Informationskravet syftar till att tydligt informera och se till att de som deltar i studien förstår studiens syfte till fullo. Det är av vikt att informera deltagarna att deltagandet i studien är frivilligt och att det kan avbrytas när som helst. Med informationskravet i åtanke informerade vi deltagarna tydligt om studiens syfte. Vi betonade att deltagande i studien är fullkomligt frivilligt och att de när de vill kan avsluta deltagandet om de så skulle önska.

Samtyckeskravet innefattar att innan deltagarna medverkar i studien ska samtycke hämtas från alla deltagare och detta i skriftlig eller muntlig form. Vi förfrågade om samtycke muntligt och fick det även bekräftat av alla. Konfidentialitetskravet innebär bland annat att de individer som deltar ska förbli anonyma och oidentifierbara. Det är av vikt att vidbehålla deltagarnas anonymitet (Olsson 2008, s 80). För att förstå deltagarnas bakgrund kommer dock presentera de olika personerna, med fingerade namn. Därmed tar vi hänsyn till att individerna hålls anonyma. Nyttjandekravet, det fjärde allmänna kravet i identitetskydds kravet, handlar om att skydda uppgifter och endast använda dem i studiens syfte och inte i icke-vetenskapligt bruk (Olsson 2008, ss 78-81). De uppgifter vi samlar in och informationen vi tar del av kommer inte att användas till någonting annat än denna uppsats.

Vi är medvetna om att om detta hade varit en mer utförlig forskning hade det behövts utföras en etisk prövning på projektet enligt vetenskapsrådets riktlinjer. Forskning på människor som berör känsliga personuppgifter bör prövas enligt etikprövningslagen (Vetenskapsrådet, 2017). Eftersom detta är en C-uppsats behövde inte etikprövning utföras. Vi har även valt att inte gå in på huruvida deltagarna har uppehållstillstånd eller inte för att det inte är av tillräcklig betydelse för studien. Utelämnandet av denna känsliga detalj är ett sätt att skydda deltagarna från att identifieras eller potentiellt ta skada av studien.

5.0 Resultat och analys

Resultat- och analyskapitlet inleds med en kortare presentation av deltagare 1-5. Vidare följer en kombinerad resultat- och analysdel sorterat i avsnitten: integrationen av medier i vardagen, de kulturella dimensionerna av medierna i vardagen och medier och identitetskonstruktion.

5.1 Deltagare

Vi väljer att ge deltagarna fingerade namn för att skydda deras identiteter. Nedan presenteras varje enskild deltagare för att ge en översiktlig bild om vilka de är. Vi presenterar kortfattat deras ålder, sysselsättningar, intressen och medieanvändning.

Deltagare 1 “Alan”

Alan är 19 år gammal och kommer från staden Jaghori i Afghanistan. Han har bott i Sverige i tre år, varav 2 år och 8 månader i Uppsala. Han studerar teknikprogrammet på gymnasiet. På fritiden spelar han handboll, fotboll och piano och han gillar även att umgås med vänner. Alan är vår nyckelperson i studien, som vi kom i kontakt med genom vår handledare, och som i sin tur kontaktade de resterande deltagarna. Alan har en varierande användning av Facebook då han inaktiverar sitt konto periodvis. Han använder sig av YouTube för att få hjälp med studierna och Instagram för att hitta inspiration. Alan använder sig mycket av sin dator både i skolan och när han pluggar hemma. Han spelar spel på mobilen på rasterna i skolan och på eftermiddagarna hemma. Han chattar med vänner varje dag och genom hans mediedagbok framgår det att han ringer eller tar emot mellan 5-30 telefonsamtal dagligen både med vänner och andra. Han har även en app i mobilen där han dagligen kollar sitt skolschema.

Deltagare 2 “Rashid”

Rashid är 21 år gammal och kommer från samma stad i Afghanistan som Alan. Han har bott i Sverige i tre år. Han har pluggat på gymnasiet, men har valt att ta en paus från det just nu och jobbar istället i hemtjänsten. På fritiden lyssnar han gärna på musik, målar och spelar fotboll. Han vill plugga igen, och kommer kanske göra det nästa år. Rashid är en flitig användare av Facebook där han lägger ut och delar många politiska inlägg. Han använder sig också av Instagram och är även där politiskt engagerad, men där lägger han också ut bilder på sin konst. Han skriver bildtexterna på Instagram på dari, engelska och svenska för att alla hans följare ska förstå vad han skriver. Han använder sig av YouTube dels för att utbilda sig själv,

men också för nöjes skull. En annan app han använder är Telegram där han både lär sig och lär ut språk. Ytterligare en app han använder sig av för att kommunicera är Imo, en app där användare kan skicka meddelanden och ringa telefonsamtal kostnadsfritt.

Deltagare 3 “Favad”

Favad är 18 år och kommer ifrån Afghanistan. Han ska börja gymnasiet snart, men nu sysselsätter han sig med volleyboll då han både tränar själv och kollar på matcher. På fritiden är han aktiv i SSU Uppland och träffar vänner. Favad kom till Sverige för tre år sedan och bodde första tiden i Tierp men är nu bosatt i Uppsala. Han använder sig dagligen av Snapchat för att hålla kontakt med sina vänner i Sverige. Han tar del av nyheter på Facebook och använder Instagram för nöjes skull. Favad använder sig av sin dator både i skolan och för att plugga hemma. Han kollar på TV och YouTube för underhållningens skull. Han använder sig av appen Lexin både i mobilen och datorn för att översätta språk och spelar spel på appar i mobilen. Under dagarna brukar han lyssna på musik i Spotifyappen.

Deltagare 4 “Alexander”

Alexander är 18 år gammal från Afghanistan. Han kom till Sverige för 3,5 år sedan och bodde de första fem månaderna i Upplands Väsby. Efter det flyttade han till Uppsala där han nu är bosatt. Förut brukade han spela mycket fotboll men nu gymmar han i stället. Han studerar vård- och omsorgsprogrammet på gymnasiet och gillar katter och hundar. Alexander använder sig av Snapchat och Facebook för att hålla kontakt med vänner, YouTube för att lyssna på musik och Instagram för att lägga ut bilder. Han använder sig av sin dator för att göra skoluppgifter och Google Translate för att översätta språk. Han brukar kolla på sitt skolschema genom en app i sin mobil.

Deltagare 5 “Cesar”

Cesar är 18 år och kommer från Afghanistan. Han kom till Sverige för tre år sedan och är bosatt i Solna men studerar på ett gymnasium i Uppsala. På fritiden dansar han streetdance, däremot inte lika mycket som han brukade göra förr. Han har även testat på boxning men det gillade han inte så mycket då han tycker att det är en för aggressiv sport. Cesar använder sig av sin dator för att göra skoluppgifter och svara på mail. Genom en app i mobilen kollar han sitt skolschema medan han gör vardagliga sysslor, exempelvis när han lagar mat. Han spelar spel på sin dator och använder sociala medier i sin telefon. Han använder hellre sin mobil än

dator på kvällarna innan han ska sova. Cesar använder sig av Instagram där han har flera konton, bland annat ett privat konto och ett gemensamt konto med sin skolklass. Då han pendlar mellan Solna och Uppsala brukar han lyssna på musik, använda Instagram och Snapchat när han åker tåg. Har han svårt att hitta någonstans använder han sig av GPS i mobilen, och har han svårt att förstå någonting översätter han med hjälp av mobilen.

5.2 Integrationen av medier i vardagen

5.2.1 Det första mötet

Vid det första mötet träffar vi Alan och Rashid på ett café i Uppsala. Vi kommer till cafét före dem och tar ett bord. När de kommer in på cafét frågar vi vad vi kan bjuda dem på. De är fast beslutna att köpa sitt eget fika, och de frågar i stället vad de kan bjuda oss på. Det första intrycket vi får av killarna är att de är artiga. De går och köper en kopp te och en kaka var och kommer sedan och sätter sig med oss. Alan och Rashid har känt varandra sedan de var små och kom till Sverige ungefär samtidigt. Vid det första mötet förstår vi att det är betydelsefullt för deltagarna att delta i vår undersökning. Rashid uttrycker att han får en möjlighet att uttrycka sina känslor och åsikter eftersom han upplever att det finns en klyfta mellan individer som kommit hit med anledning av kris och krig, och de individer som är födda och uppvuxna i Sverige.

Det är viktigt för mig att jag gör rätt när jag deltar i er studie, för jag tycker att det ni skriver om är viktigt. Det finns en klyfta mellan oss och dem, och nu får vi en röst genom er (Rashid, möte 1).

Vid detta första möte blir det även tydligt att användandet av Facebook skiljer sig åt mellan dem.

5.2.2 Olika uppfattningar om mediemiljön idag

Alan berättar att han inaktiverat Facebook eftersom han upplever att det bara är negativt och får honom att må dåligt. "Gör för ont". Han förklarar att folk i hans Facebookflöde lägger upp bilder och filmer på drabbade personer i kriget i Afghanistan. Han säger att han kan leta efter sina föräldrar bland bilderna, eftersom han inte har någon kontakt med dem och därmed inte

vet om de är vid liv eller inte. Han delar med sig av känslorna som uppstår när han går in på Facebook.

Jag kollar inte mycket på Facebook. Alla lägger upp hemska saker om mitt land och man känner sig lite ledsen och man kan inte fokusera på lektionen eller på skolan. Jag kan bli ledsen i flera dagar och vara hemma från skolan. Allt som händer i Afghanistan lägger de upp på Facebook (Alan, möte 1).

Enligt Alan är det viktigt att reflektera kring vad man publicerar på sina sociala kanaler och många av de bilder och filmer som publiceras på kriget kan anses grova eller känslomässigt laddade. Alan uttrycker starkt negativa känslor om plattformen vid första mötet och uttrycker att han "Hatar Facebook". Han menar även att det skrivs för mycket negativt om Afghanistan som han inte orkar läsa. Han betonar dock att "Det räcker med text" som förklarar situationen, och man behöver inte lägga upp visuella bilder på vad som händer i Afghanistan.

Jag brukar använda mig mest av Snapchat och Instagram. Men inte Facebook, för Facebook visar läskiga saker. Jag blir ledsen när jag kollar där. Men Instagram är inte så läskigt. De lägger ut allting som händer i världen, kanske beror det också på vad man har för vänner. Jag har afghanska vänner, de är överallt och har olika intressen. De delar filmer från mitt land Afghanistan där allt är kaos, explosion. Det är hemskt. Det är jobbigt, så jag vågar inte kolla på det (Cesar, fokusgruppsintervju).

Cesar berättar under fokusgruppsintervjun som hålls vid ett senare tillfälle att han håller med Alan om hans känslor för Facebook, och att han helt tar avstånd från plattformen. Han menar att han hellre använder plattformarna Snapchat och Instagram för att de inte är lika obehagliga. Under fokusgruppsintervjun delar även Alexander med sig av att han tar del av folks känslor på Facebook, han menar dock att hans Facebookvänner lägger upp både glada och ledsamma inlägg.

Facebook beskriver både och, både glädje och sorg. Jag har sett bilder på Facebook om någon beskrivit sorg över att någon nära skadats i kriget. Då ser man att han inte mår bra och han befinner sig inte i en väl situation. Men man kan också se när folk mår bra, exempelvis när de tar en selfie i Roma och när de går in i affärer och köper något och tar en selfie och lägger ut (Alexander, fokusgruppsintervju).

Rashid delar Alexanders känslor om Facebook och menar att det inte enbart är negativa inlägg om Afghanistan, utan att det också finns vissa positiva inslag om hemlandet. Han ser, till skillnad från de andra deltagarna, också plattformen som en plats att skriva olika texter där han kan uttrycka sina politiska åsikter. Rashid lägger till oss på Facebook efter vårt första möte och vi observerar hans profil och ser vad för typ av inlägg han lägger upp och delar. Han lägger dagligen upp olika bilder med citat, delar YouTube-videos på politiker eller skriver texter med politiska budskap. Rashid verkar inte påverkas av de hemskheter som läggs upp om Afghanistan i samma utsträckning som Alan och Cesar gör.

Allt är inte dåligt. Jag tycker att det också finns bra saker om Afghanistan på Facebook. Jag skriver olika saker, mycket om politik (Rashid, möte 1).

Vad vi kan urskilja ur den insamlade empirin är att ta del av bilder på händelser i Afghanistan och konstant få direktrapporter om det som sker via Facebook är något som är jobbigt för Alan och Cesar. Vi kan därmed se, genom Alans och Cesars starkt negativa känslor gentemot Facebook, att polymedia inte endast bringar positiva känslor och upplevelser. Facebook blir för Alan och Cesar ett medium där de inte gärna har kontakt med vänner och familj hemma, då innehållet som publiceras visar för mycket hemskheter. Facebook blir i stället ett medium Alan periodvis inaktiverar och inte använder, och Cesar tar helt avstånd från plattformen. Därmed blir plattformen snarare något som hämmar deras upprätthållande av relationerna med familj och vänner hemma, än att vara ett hjälpmedel.

Däremot visar empirin även på att Rashid ser Facebook som en tillgång ett kommunikationsverktyg, där han kan ha kontakt med familj och vänner samt dela sina åsikter.

Vidare ser Alexander Facebook som en plattform där individer kan publicera inlägg som är laddade med både positiva och negativa känslor. Madianou och Miller (2012) påpekar att nya informations- och kommunikationsteknologier innebär en annorlunda upplevelse av migrationen till ett nytt land, men redan vid det första mötet med Alan och Rashid förstår vi att detta inte bara behöver innebära positiva förändringar. Även det första mötet med Cesar visar på detta. Tillgången till exempelvis Facebook kan medföra negativa känslor och påminna om hemska minnen från det individen tidigare upplevt, något som inte skulle vara lika lättillgängligt utan sociala medier som Facebook.

5.2.3 Medieanvändning och tillägnelse av medier som vanor

Trots att Alan vid det första mötet uttrycker starkt negativa känslor för Facebook, berättar han under fokusgruppsintervjun att Facebook är det viktigaste mediet för honom. Han förklarar att han använt Facebook mycket i Afghanistan, och att det är svårt för honom att helt släppa taget om plattformen. Att gå in på Facebook blir därmed en vana som periodvis sker rutinmässigt.

...men hemska saker, om jag ska kolla varje dag blir det jättejättehemskt för mig. Allt är katastrof i staden jag växte upp, och det är därför jag inte kan kolla men jag kan inte lämna Facebook heller (Alan, fokusgruppsintervju).

Alan använder Facebook trots det negativa han möts av där. Användandet av sociala medier som Facebook sker rutinmässigt bland de flesta av deltagarna. Det framgår att medieinnehåll tillägnas olika bland dem. Under det andra mötet undrar vi om vi kan få ta del av deras Instagramkonton och Favad tar upp sin mobil och visar oss sitt. Han har tio tusen följare och vi undrar hur det kommer sig. Han skrattar till och säger att han är "lite kändis". Favad har ett flertal bilder på sig själv med bildtexter i form av olika kärlekscitater i sitt Instagramflöde. Samtalet om sociala medier mellan deltagarna visar på att flera av deltagarna upplever att Facebook avspeglar den hemska verkligheten medan Instagram är en annan verklighet.

Allt som händer i Afghanistan lägger de upp på Facebook och på Instagram är det inte så. Där kan man kolla bilder och filmer, det är inte som Facebook (Alan, fokusgruppsintervju).

Om Alan ska publicera en bild så föredrar han att göra det på Instagram, då han upplever att användaren inte lägger någon större vikt i texten utan tittar hastigt på bilden och scollar vidare. Instagram tillåter dem att ta del av sådant som de är intresserade av och vill ta del av. Cesar använder sig av Instagram dagligen och han anser att det är ett flertal faktorer som spelar in när det kommer till att tolka en bild på plattformen.

När jag ser en bild då kollar jag från en detektivs perspektiv. Allting spelar in för mig och berättar någonting och det beror på hur man kollar på bilden. Jag tänker på kläder, hur man betar sig framför kameran, miljön och kamerapositionen (Cesar, mailkontakt).

Han förklarar i mailet att kläder kan visa vilken kultur en person innehar, och att en formell klädsel kan sända signaler om vad individen har för yrke.

Det kan beskriva personens känslor, intressen, attraktion till andra kön. Men det är inte 100 procent rätt, det kan vara helt tvärtom. Det kan beskriva hur olika normer påverkar människor. Till exempel om machonormen har stark påverkan, då vill alla killar visa sig som starka och mäktiga framför kameran (Cesar, mailkontakt).

Något som diskuteras under fokusgruppsintervjun är vikten av internet i deltagarnas vardag i Sverige. Deltagarna upplever att det är ett privilegium att ha tillgång till internet, och att en vardag i Sverige utan internet inte skulle fungera. De jämför deras medieintegrerade vardag i Sverige med hur begränsad internetanvändningen var i Afghanistan.

Den här möjligheten som finns här med internet, man kan lära sig allt som finns. Allt möjligt, med internet kan man kolla på olika bilder och filmer och olika texter som man kan lära sig. I mitt land har alla inte den möjligheten, men här fungerar inte samhället utan internet (Alan, fokusgruppsintervju).

Alan berättar vidare under fokusgruppsintervjun att appar som Imo, Telegram och Viber är vanliga i Afghanistan där SMS och samtal via mobilen kostar pengar. Han berättar också att man däremot inte behöver installera Imo eller Viber i Sverige eftersom SMS, MMS och samtal är fria här. I mediedagböckerna kunde vi trots detta se att deltagarna använder sig av chatt-appar som Telegram och Imo för att kommunicera med varandra. Apparna används främst i syfte att kontakta sin familj i Afghanistan, men de kommunicerar även med varandra genom dessa, trots att behovet av appar som erbjuder gratis kommunikation inte är lika stort i Sverige.

Den insamlade empirin visar på att deltagarna använder sig av medier rutinmässigt i vardagen. Vanan av att använda ett medium kan vara mer betydande än att ta del av själva innehållet (Pink 2013). Detta ter sig i Alans Facebookanvändning, då han använde Facebook till stor del i Afghanistan som där blev en rutin i hans vardag. Vanan av att ha använt Facebook tidigare, kombinerat med en vilja att veta vad som händer i hemlandet, gör det svårt för honom att helt sluta gå in där. Även deltagarnas vana av att använda chatt-appar som de var i behov av i Afghanistan, men som de däremot kan klara sig utan i Sverige, visar på att vanan av att använda ett medium är av vikt.

Däremot behöver inte själva vanan av att använda mediet bli en dominerande anledning till användandet, utan innehållet kan också komma att spela en betydande roll i hur individen kommer använda sig av plattformen eller inte (ibid.). Vi kan urskilja att deltagarna tolkar medieinnehåll olika och detta avspeglar sig i hur Cesars beskrivning av hans tolkningar av bilder på Instagram. Deltagarnas tolkningar av medieinnehåll, som exempelvis bilder, har sin grund i deras sociala bakgrunder, tidigare förväntningar och antaganden (jfr. Thompson, 1995). Mottagandet av budskap i medieprodukter är en hermeneutisk process där deltagarna, när de mottar exempelvis en bild, är i en tolkningsprocess som ger förståelse för medieinnehållet de tar del av (ibid.).

Att deltagarna upplever att tillgång till internet är en nödvändighet kan bero på att vardagligt användande av medier och mottagande av medieinnehåll är något som integrerats mer i deras vardag sedan de kom till Sverige. Alexander, Alan och Cesar uttrycker i fokusgruppsintervjun

att de exempelvis kan se skolschemat i en app i mobilen vilket är något som de använder sig av dagligen. Mottagande av medieinnehåll är en rutinartad verksamhet som deltagarna utför som en central del av vardagen (jfr. Thompson, 1995).

5.2.4 Det andra mötet - en etnografisk berättelse

Inför det andra mötet är vi hembjudna till Alans lägenhet. Där befinner sig, förutom Alan, också Favad och Alexander. Rashid hade meddelat Alan tidigare under eftermiddagen att han behövde jobba och inte kunde delta. Klockan är 18:30 när vi kliver in i Alans lägenhet, där det doftar nystädat och rengöringsmedel. Lägenheten består av en hall, ett vardagsrum, en toalett, ett litet kök i anslutning till vardagsrummet och en sovalkov. Det är städat och ombonat i lägenheten. Alan verkar tycka om växter eftersom han har flera olika sorters blommor i olika färger i fönstret som ser välskötta ut. Ett stort lila skynke med blommor på delar av sovalkoven från resten av lägenheten, soffbordet är svart med silvriga blommor på. När vi slår oss ned i de två stora svarta skinsofforna frågar Alan om vi vill ha te eller kaffe. Hedda vill ha te och Ella ber om en kopp kaffe. Alan ställer fram ett paket mjölk och två porslinskoppar i vitt och guld med tillhörande fat. När Hedda häller i mjölk i sitt te skrattar killarna till lite och menar att det inte är så man ska dricka te. Alexander förklarar för oss att i Afghanistan och Pakistan så brukar man koka upp mjölk, te och andra ingredienser tillsammans för att sedan dricka det. Sedan slår sig resten av sällskapet ner i soffan och stolar runt soffbordet. Vi sitter och väntar på Cesar som ska ansluta, och medan vi väntar tar deltagarna upp sina mobiler för att svara på snaps och scrolla på Instagram. Till slut kommer han in genom dörren och ber om ursäkt att han är sen. Han tar i hand och hälsar vänligt. Efter en stund tar Cesar upp sin dator för att skicka sin mediedagbok till oss.

Hemma hos Alan genomför vi en etnografisk deltagande observation där vi samlar data i form av intryck av miljö, deltagarnas medieanvändning och deras samtal med varandra. Sedan påbörjar vi fokusgruppsintervjun. Vid detta möte har vi fått in alla utom en mediedagbok som deltagarna har fört under en sjudagarsperiod. Den sista mediedagboken får vi på mail av Alan en eftermiddag en dryg vecka senare.

5.2.5 Medier som hjälpmedel i vardagen

Under fokusgruppsintervjun som hölls hos Alan uttryckte Alexander att han använt sig av medier för att lära sig svenska på resan till Sverige. Språkappen Lexin och Google Translate har varit användbart för honom och inläringen av språket. Han uttrycker att utan att kunna språket kan han inte interagera med resten av samhället, vilket han upplever som problematiskt.

Ja alltså självklart det som hjälpte mig alltför mycket var Lexin. Där fick jag lära mig svenska, nyckeln till livet. Jag berättar för andra hur jag har lärt mig och vad jag har gjort. Till exempel när ni frågar mig så måste jag ju kunna svenska för att beskriva. Det var Google och Lexin som hjälpte mig med det här (Alexander, fokusgruppsintervju).

Även Cesar menar att medier varit av stor betydelse för honom när han skulle resa till Sverige. Han berättar att han använt sig av medier vid hans research inför resan hit, om samhället i Europa och Sverige. Han berättar att det är genom medier som vänner och bekanta till honom kunnat berätta hur samhället är i Europa. Cesar berättar vidare att det är genom medier som han hittat och lärt känna andra individer på resan till Europa.

Ja, för mig hade det jättestor betydelse. Det är media som ger en ungefärlig bild av samhället i världen. Jag kollade hur samhället fungerar i Europa och vad skillnaden är här, och jag såg att folk är fria här och, ja, det är det som dragit mig till Europa. Det var media som påverkade vilka personer som jag lärde känna. Media har underlättat för mig. De som jag hade kontakt med i Europa berättade för mig via medier hur det var här (Cesar, fokusgruppsintervju).

Alan uttrycker under fokusgruppsintervjun att mobilen varit ett viktigt hjälpmedel även för honom under resan till Europa. För honom var det viktigt att ta del av nyheter och information om hur samhället fungerar.

Jag lärde mig mycket på resan, läser mycket när man reser. Både hur det ska vara i Sverige och nyheter om Afghanistan lär man sig på

medier. Det är bra att man lär sig och man vet hur världen fungerar
(Alan, fokusgruppintervju).

Genom observationen av deltagarnas mediedagböcker kan vi se att deltagarna även använder sig av medier som hjälpmedel för att bibehålla kontakt med sina familjer. I mediedagboken skriver Rashid att han talar i telefon med sin mamma och bror som befinner sig i Afghanistan.

Jag ringde till min mamma som svarade. Det är underbart när man
pratar med mamma (Rashid, mediedagbok).

Rashid ringer och tar emot samtal från sin familj i apparna Imo eller Viber eftersom dessa är vanligt förekommande i Afghanistan. Användning av Imo och Viber är framförallt för att bibehålla kontakt med familj och vänner som befinner sig utanför Sverige. Även Alan delar under fokusgruppsintervjun med sig av att han använder sig av Imo i syfte att hålla kontakt med familjen eller vänner i Afghanistan.

...för min familj bor där borta och jag vet inte hur jag ska kontakta
dem om det är via Facebook eller via Imo (Alan,
fokusgruppsintervju).

Vi kan se i intervjusvaren och i mediedagböckerna att mobiltelefonen har en stor betydelse i deltagarnas liv. Mobilen fungerar som ett verktyg för att förstå språket, att kontakta andra individer i liknande situation och att hitta geografiskt. Mobiltelefonen och de funktioner den innehar idag kan tänkas ha underlättat betydligt för individer på flykt i jämförelse med hur situationen på flykt var innan mobilen fanns. Mobiltelefonens betydelse för en individ på resan till ett nytt land är även något som Chouliarakis (2017) forskning visar på. Medierna löser inte det faktum att familjer splittras men underlättar däremot separationen genom billig och enkel kommunikation, vilket är något som har påverkan på den nya tillvaron (Madianou & Miller 2012). Detta kan vi se i Rashids mediedagbok där han visar på betydelsen av kontakt med hans familj. Polymedia tillåter deltagarna att använda en konstellation av olika medier för olika syften, och därmed kan de anpassa vilka medier de vill använda. Exempelvis går det att urskilja att deltagarna använder olika appar i olika syften.

Att minska känslan av utanförskap

I fokusgruppsintervjun och den enskilda intervjun med Rashid framgår det att deltagarna upplevt utanförskap när de kom till Sverige. Det beror framförallt på, enligt dem, att de inte kan det svenska språket fullkomligt. Rashid tar hjälp av Telegram, YouTube och Lexin för att utveckla sina språkkunskaper. Han tar även del av föreläsningar av framgångsrika människor på YouTube, som är en informations- och kunskapskälla enligt honom.

Jag lyssnar på psykologer. Eller på de som vunnit saker i hela världen. Nelson Mandela, Barack Obama, Merkel. Och sen mest, han heter Dr Holakouee. Det är som en lektion för mig (Rashid, intervju).

Han berättar även hur han använder sociala medier för att lära sig olika språk, framförallt genom att kommunicera med andra i chattappar. Rashid använder sig exempelvis av chattappen Telegram där han kommunicerar med en vän som lär honom engelska, och i utbyte lär Rashid honom dari.

Kollade på meddelanden på Telegram, jag och David lär varandra språk. Jag lär honom dari och han lär mig engelska. Jag lyssnade på hans röst, det är en lektion på dari där han vill förbättra sitt uttal. Det var ganska bra och jag svarade honom på engelska (Rashid, mediedagbok).

Under fokusgruppsintervjun berättar deltagarna om svenska språkets betydelse både på medier och i det verkliga livet. Cesar menar att han lätt blir missförstådd och detta speglar även hans medieanvändning där han för mestadels bara publicerar bilder. Han menar att en text missförstås lättare än en bild.

Jag känner såhär att när man skriver en text kan man bli missförstådd. Jag kan skriva något och någon tror jag menar något annat. Text är inte min grej (Cesar, fokusgruppsintervju).

Under det första mötet på cafét i Uppsala berättar Alan om hur han anser att andra uppfattar honom. Han menar att svenskar kan uppfatta invandrare för att vara dumma eller analfabeter för att de inte kan språket rent.

Men så är inte fallet, alla är vi samma egentligen, vi är bara födda på olika platser med olika kulturer. Språk är nyckeln till alla saker (Alan, möte 1).

Det visar sig i deltagarnas svar att användning av medier för att utbilda sig är ett sätt för deltagarna att minska känslan av utanförskap. Detta ter sig dels i att deltagarna använder sig av YouTube för att kolla på utbildande videos, och de använder sig av olika chattforum för att kommunicera med andra individer i syfte att utveckla sina språkfärdigheter (jfr. Barton & Lee 2011, s 154-155). På detta vis kan deltagarna skriva sig till att vara individer som försöker integrera i samhället.

5.3 De kulturella dimensionerna av medierna i vardagen

5.3.1 Att känna sig hemma med hjälp av medier

Efter vi satt oss tillrätta och pratat lite med killarna under det andra mötet lägger Alan fram varsin pizzameny på soffbordet. Vi kollar igenom menyn och bestämmer oss för varsin pizza. Alan insisterar att han ska bjuda oss, eftersom vi är gäster i hans hem. Pizzerian ligger på torget utanför Alans lägenhet och Alan ringer och beställer fem pizzor. Han talar ett främmande språk med personen i telefonen. När Alan lagt på berättar han att personalen på pizzerian också talar dari. Medan vi väntar på pizzorna undrar vi vad de gör i vanliga fall när de umgås. Favad berättar att de brukar lyssna på musik eller kolla på film.

Vi brukar lyssna på musik, mest indisk musik. Och även kolla på indiska filmer (Favad, möte 2).

Alexander sätter på en indisk låt och förklarar att den handlar om kärlek, mer specifikt en man som vill ha en kvinna. Han berättar att han gillar att lyssna på den typen av musik. Sedan ber de oss visa vad vi lyssnar på. Ella sätter på låten "Säga mig", en av Linnea Henrikssons låtar

som artisten STOR har gjort en egen version av i TV-programmet “Så Mycket Bättre”. Killarna har inte hört den innan men de verkade gilla den.

Alexander har bott i Pakistan i några år och förstår hindi, och han tycker både om indisk musik och indisk film. Alan och Favad lyssnar gärna på indisk musik trots att de inte förstår språket. Alexander berättar för oss att han tittar mycket på indisk film som i många fall handlar om kärlek vilket tydligt är en genre han tycker om. Deltagarna berättar att de inte har prenumerationer på någon film- eller serietjänst, utan de tittar på filmer från Indien eller Pakistan på YouTube alternativt streamar på andra hemsidor. Ingen av deltagarna tittar vanligtvis på TV-serier på fritiden, däremot berättar Cesar för oss att han såg serien *New Girl* som handlar om fyra karaktärer som bor tillsammans i ett loft i Los Angeles. Cesar menar att han gillar den serien då han blir glad av att titta på den eftersom det handlar om fyra vänner som alltid finns där för varandra.

I den insamlade empirin framgår det att Cesar identifierar sig med karaktärerna i TV-serien *New Girl* då han under andra mötet uttrycker att samhörighet och vänskap är viktigt för honom, vilket är ett tydligt tema i TV-serien. Detta visar på att Cesar kan identifiera sig med olika egenskaper beroende på situationen (Olausson 2009). Att sedan rutinmässigt införliva budskapen i våra liv gör vi en föreställning om vilka vi är, och hur vi formar och omformar våra färdigheter, känslor och vidgar våra erfarenheter. Deltagarna formar ett *jag* med hjälp av de budskap och innehåll som förses av medieprodukterna de tar del av. Serier, filmer eller musik är exempel på medieinnehåll som integreras i vardagen i deltagarnas liv och blir en del av deras identitetsskapande, vilket vi menar i ljuset av Thompsons (1995, s 60) teori är en del av självförståelsen.

Något som utmärker sig i resultatet är att deltagarnas medieanvändning är influerad av deras kulturella bakgrund. Detta visar sig i hur deltagarna lyssnar på indisk musik eller ser indiska filmer, och det grundar sig i att vilja göra hemmet till en plats som “känns rätt”. Musik skapar en atmosfär som känns bekant och “som hemma” (Pink 2013, s 680). När deltagarna umgås brukar de lyssna på musik tillsammans, och då musik som påminner om hemma. Musik tillåter en person att för en stund uppleva att den befinner sig någon annanstans (ibid.). När deltagarna sätter på indisk musik eller film så känner de sig som hemma, och när de stänger

av är de tillbaka i verkligheten i Sverige, vilket i ljuset av Pinks (2013, ss 684-685) resonemang vi kan se är en viktig del av rutinen i vardagslivet. När de lyssnar på musik är det både användningen och innehållet som är av betydelse. Denna typ av mediegenomsyrade vardag som Pink (2013) kallar för "media-saturated" är något som vi tydligt kan se i deltagarnas liv.

5.3.2 Att minska känslan av ensamhet

Genom att observera deltagarnas mediedagböcker lade vi märke till att majoriteten av deltagarna via medier har konsekvent kontakt med sina familjer i Afghanistan och sina vänner i Sverige. Vi kunde exempelvis se i Rashids mediedagbok att han höll kontakt med sin mamma och bror, som är i Afghanistan, via mobilen.

Ringde till min bror, det tog 90 minuter. Det var roligt men hans situation var inte så bra (Rashid, mediedagbok).

I mediedagböckerna framgick det även att Snapchat är en viktig app för två av deltagarna. Vi såg ett mönster i Favads mediedagbok då han skickade godmorgon och godnatt till sina vänner i Sverige via Snapchat varje dag. Under fokusgruppsintervjun med Alan, Alexander och Cesar berättade Cesar om sin relation till Snapchat och hur appen får honom att känna sig mindre ensam.

Snapchat är bra. Snapchat är med vänner i Sverige men också utanför Sverige. Jag kan snapa dem och visa att jag dricker saft eller spelar spel. Vi har hela tiden den här kontakten så man inte känner sig ensam (Cesar, fokusgruppsintervju).

Ensamhet kan upplevas på olika sätt och Alan förklarar under det första mötet att det är omöjligt för personer som är födda och uppvuxna i Sverige att förstå det som han och andra i liknande situation har gått igenom. Att komma till ett nytt land med en ny kultur utan sin familj är en sorg på många vis, och den sorgen är en typ av ensamhet. Cesar berättar under

fokusgruppsintervjun att han i många situationer kan känna sig ensam och menar att han upplevt att detta kan bero på att sättet att umgås skiljer sig mellan Sverige och Afghanistan.

Jag känner såhär att i Sverige så pratar man inte så mycket direkt face to face och alla har sina privatliv. Så den här känslan av att ha något att berätta, man berättar genom appar, man chattar och skriver mest. Kollar man på hur det är i Afghanistan så är det inte chattappar, då träffas man istället (Cesar, fokusgruppsintervju).

Under fokusgruppsintervjun lägger vi märke till att killarna anser att sättet att leva skiljer sig mellan Sverige och Afghanistan. Cesar och Alan berättar att i Afghanistan umgås man ofta i grupp, medan det är annorlunda i Sverige. Att kommunicera med hjälp av sociala medier istället för att ses i det verkliga livet är något som både Alan och Cesar upplever är en del av den svenska kulturen. Alan uttrycker under fokusgruppsintervjun att han lagt märke till att individer i Sverige är ensamma "Här i Sverige är alla ensamma faktiskt.". Deltagarna använder sig istället av medier för att upprätthålla relationerna med varandra, sina familjer och vänner, för att skapa en känsla av samhörighet och för att känna sig mindre ensamma.

I vår insamlade empiri kan vi se ett tydligt mönster i att deltagarna känner sig ensamma, och att de använder sig av medier för att minska ensamheten. Att unga ensamkommande individer upplever ensamhet och isolering är inget som är ovanligt, och kan vara ett problem i de unga ensamkommande individernas vardag (Herz & Lalander 2017, s 1074). I de unga ensamkommande människors liv är kontakt med familj och vänner en viktig aspekt, och vi kan i materialet se att tillgången till medier är till stor hjälp när det kommer till detta. Utan medier hade ensamkommande individer inte kunnat hålla kontakten med sina familjer lika lätt, eftersom nya medier ger upphov till nya relationer mellan individer och teknologier, och därmed nya möjligheter att kommunicera (jfr. Barton & Lee, 2013). Deltagarna utnyttjar funktionen av polymedia när de väljer det medium, eller en kombination av olika medier, som bäst förmedlar deras känslor och mening när de kontaktar sina familjer i Afghanistan. Exempelvis kan vi se att Rashid väljer att ringa telefonsamtal när han ska prata med sin mamma eller bror, och detta kan bero på att höra sin familjemedlems röst har en starkare betydelse än att skicka skriftliga meddelanden (jfr. Madianou & Miller 2012, s 148). Däremot

kan vi se att många av deltagarna trots det kommunicerar med familj och vänner via skrift på medier. Detta kan enligt Barton och Lee (2013, s 16) bero på att det finns en växande betydelse av det skriftliga språket idag.

5.4 Medier och identitetskonstruktion

5.4.1 Konstruktionen av multipla identiteter

Genom att observera och ta del av Rashids kanaler har vi lagt märke till att innehållet på hans Instagram ser annorlunda ut i jämförelse med innehållet på hans Facebook. Rashids inlägg på Instagram är inte homogent utan kan variera i innehåll. Det kan vara bilder på hans konst, politiska inlägg som han lagt upp på Facebook som han anser passa även på Instagram eller bilder på sina vänner eller sig själv. På Instagram har han följare från olika länder som han inte känner personligen. Han anpassar innehållet till sin publik på så sätt att han skriver på dari, svenska och engelska för att alla hans följare ska förstå vad han skriver. Rashid vill att alla hans följare ska förstå honom och konstruerar sig som en person som kan prata dari, svenska och engelska då hans följare är av olika ursprung. På sin Facebook däremot, skriver han nästan bara på dari eftersom hans vänner på Facebook är i princip alla från Afghanistan.

Under studiens gång får Rashid ett besked från Migrationsverket att han ska åka tillbaka till Afghanistan. Vid den enskilda intervjun med Rashid visar han oss en bild på Facebook som han la upp samma dag som när han fick beskedet. Bilden är grå med en svart text som lyder "Dear past, thank you for the lessons. Dear future, I am ready.". Vi frågar Rashid om han kommer fortsätta vara politiskt aktiv på medier när han är tillbaka i Afghanistan. Han berättar att faktumet att han ska åka tillbaka inte kommer förändra hans medievanor.

Det är min tanke. Jag aldrig kommer stoppa mitt i allt. Jag ska göra vad jag vill (Rashid, intervju).

På Facebook publicerar och delar han exempelvis inlägg som protesterar mot någonting han inte håller med om. Inläggen kan då handla om exempelvis politiker i Afghanistan eller omodern kvinnoyn och månggifte, som är vanligt förekommande i Afghanistan. När han anser att ett politiskt inlägg han delat på Facebook också passar på Instagram publicerar han det även där.

Ibland passar det bra att lägga upp både på Facebook och Instagram. Passar det jag skriver där skriver jag också det här. Folk kommer att förstå, jag har protesterat lite om religion (Rashid, intervju).

Rashid konstruerar olika identiteter på olika medier, och bilder på hans konst är ännu ett exempel på detta. Ibland kan konsten handla om politik och detta publicerar han på sin Instagram i form av en protest. Rashid visar sitt Instagramflöde för oss när vi träffar honom för en enskild intervju. Han beskriver att hans konst uttrycker hans känslor om religion och kvinnliga rättigheter. Han visar en bild på en av hans målade tavlor.

Så här målar jag sen skriver jag något. Ska vi ha jämlikhet? Kvinnor och män ska ha samma rättigheter. Varför har kvinnan en sån där burka? Varför? (Rashid, intervju).

Under intervjun visar Rashid en annan bild på en tavla han målat. Bilden visar en tegelmur med ett hål i mitten. På andra sidan muren är det i förgrunden mörkt, grått, med vissna träd, men längre fram går det att urskilja grönska och blå himmel.

När jag målar tänker jag samtidigt. Den är en väg som är trasig, som inte säger att det kommer en fin väg. Jag kommer från Afghanistan, där är det massa terrorister, folk tror att det är möjligt att även jag är terrorist. Alla tänker inte så, det är möjligt att det finns fina människor. Det betyder att vi ska inte bestämma att vägen är jättetrasig. Det behövs inte. Kolla på utsikten, fin utsikt finns det (Rashid, intervju).

Rashids konst har ofta en betydelse, ofta uttrycker han sina åsikter och reflektioner om sig själv som han sedan delar med sig av genom att publicera bilder på konsten och skriver texter om den på Instagram. Citatet ovan beskriver hur Rashid tolkar hur andra ser på honom, vilket ger uttryck i den bild som han har målat och delat på Instagram.

I vår insamlade empiri framgår det tydligt att Rashid är selektiv i sitt publicerade av innehåll på de olika plattformarna. I detta kan vi se att han syftar till att presentera olika front stages på olika sociala medier. På Facebook vill han anta en roll som är medveten, en roll som står för sin åsikt när det är något han anser vara fel. När han ser en nyhet eller ett delat inlägg som han har starka åsikter om publicerar han sin åsikt om detta. Rashid anser att en politisk protest passar bra i det klimatet hans Facebookflöde har, men oftast inte i Instagramflödet. På sin Instagram har han ett annat front stage som är en mer avslappnad roll än rollen han antar på Facebook. Goffmans (1956) indelning av front stage i utseende och uppträdande kan appliceras på Rashids selektiva innehåll i sina kanaler. Att Rashid publicerar bilder på konst som ofta är av politiska eller andra viktiga budskap på Instagram men inte på Facebook kan bero på att Rashid anser att både utseendet - i det här fallet själva konstverket - och uppträdandet - budskapet i konsten - passar in i Instagramflödet. Däremot passar inte utseendet in i rollen han spelar på Facebook, då han hellre skriver en text om händelsen eller hans åsikter och därför antar Rashid olika front stages beroende på vilken plattform han publicerar någonting på. Den identitet han konstruerar på olika medium är enligt Goffman (1956) beroende av vem han interagerar med och i vilken situation han befinner sig i, som därmed bestämmer vilket front stage han ska presentera. Detta går att urskilja i Rashids medieanvändning när han har fått beslutet från Migrationsverket om att han ska utvisas, då han publicerar ett citat på engelska. Detta i syfte att nå ut till alla hans Facebookvänner, för att alla ska förstå vilken situation han befinner sig i. Rashids varierande agerande på sociala medier gör att han som individ äger en helhet av olika identiteter. Beroende på situationen, och i detta fall beroende på det medium han använder, så hamnar vissa av dessa multipla identiteter i förgrunden och vissa i bakgrunden (jfr. Olausson 2009, ss 142-143). Genom att publicera varierande texter, bilder eller filmer på olika medium kan vi i ljuset av Barton och Lees (2013) resonemang kring att skriva sig till att vara se att Rashid konstruerar vem han vill vara och hur han vill bli sedd av andra just på dessa medium.

5.4.2 Självidentitet och kollektiv identitet

Deltagarna har liknande medievanor där vissa är influerade av deras kulturella bakgrund, exempelvis att dagligen läsa nyheter om Afghanistan på olika medier. Andra är däremot i syfte att integrera i svenska samhället. När vi frågade killarna vid det andra mötet om det var någon app de upptäckt var populär här och kanske laddat ner när de kom till Sverige så

svarade Favad med ett leende "Snapchat! Ja, och Instagram.". Deltagarna läser eller lyssnar på afghanska nyheter på Facebook eller YouTube för att på ett sätt som är lättillgängligt för dem ta del av det som händer där de är uppvuxna och har familj och vänner.

Om jag vill lyssna på nyheter på mitt språk söker jag på Tolonews på YouTube. Även fast det oftast är dåliga nyheter om mitt land vill jag ändå kolla på nyheter varje dag då det är viktigt för mig (Rashid, mediedagbok).

I Favads mediedagbok kan vi se att han kontinuerligt läser nyheter om Afghanistan på Facebook.

Öppnat min Facebook och läst lite nyheter om mitt hemland (Favad, mediedagbok).

Alan delar under fokusgruppsintervjun med sig av att Facebook är en viktig källa när han ska läsa nyheter om Afghanistan och även om övriga världen.

På Facebook kan man ta reda på vad som händer, både i mitt land eller överallt. Om jag undrar vad som händer så kollar jag på Facebook (Alan, fokusgruppsintervju).

Efter att ha umgåtts med deltagarna kan vi se likheter i deltagarnas beskrivningar av sig själva samt likheter i deras medieanvändning. Alan, Cesar och Alexander går i skolan, Rashid jobbar inom hemtjänsten, Favad spelar volleyboll i ett volleybollag och Alan och Alexander spelar fotboll på fritiden. Deltagarna beskriver sig själva som afghaner i det svenska samhället där de aktivt försöker integrera genom att ladda ner och använda medier som är populära bland ungdomar här. Detta visar på att deltagarna försöker konstruera självidentiteter som är i samklang med deras nya liv i Sverige. Konstruktionen av självidentiteten är en långdragen process, i vilken deltagarna bildar uppfattningar om sig själva och andra, deras plats i världen och vilket socialt umgänge de tillhör (Thompson 1995). Den kollektiva identiteten beskriver föreställningen deltagarna har om sig själva som del av en grupp. Det tar avstamp i en känsla av tillhörighet samt att vara del av en grupp som har sin egen historia. Thompson (1995)

menar på att tidigare uppfattningar, antaganden och beteendemönster används vid identitetsskapandet på både den kollektiva och individuella nivån. Värderingar, uppfattningar och det sociala sammanhanget formar föreställningen om att tillhöra en grupp och föreställningen om sig själv. Det framgår vidare att deltagarna innehar denna typ av kollektiv identitet då de har liknande beskrivningar om sig själva och de upplever en känsla av tillhörighet i den sociala gruppen de tillhör - unga afghanska män i Sverige. Den sociala aspekten av identitet är av vikt då identiteten påverkas av det sociala umgänget vilket vi kan se i deltagarnas medieanvändning, då de kontinuerligt läser afghanska nyheter och delar dem med andra eller varandra. Detta visar även på att deltagarna tillägnar medieinnehåll utefter tidigare erfarenheter och upplevelser i syfte att få en djupare självförståelse (Thompson 1995).

6.0 Avslutande diskussion, slutsatser och framtida forskning

Syftet med den här undersökningen har varit att uppnå en förståelse för hur medieanvändning integreras i vardagen hos unga ensamkommande män. Vi har undersökt i vilket syfte medier används av unga ensamkommande män samt vilken betydelse medieanvändningen har för deras identitetsskapande. Studien har haft ett etnografiskt tillvägagångssätt, med insamlad empiri genom metoderna deltagande observation, fokusgruppsintervju, intervju och mediedagbok.

6.1 Diskussion och slutsatser

6.1.1 Medieintegreringen i vardagen och medieanvändningens huvudsakliga syften

Vår undersökning har visat att mobiltelefonen och dess kommunikationsfunktioner varit av stor betydelse för deltagarna inför och under resan till Europa. Med hjälp av mobiltelefonen kunde deltagarna förbereda sig inför hur samhället i Europa fungerar och under resan hantera språkbarriärer, vilket var det huvudsakliga syftet av deltagarnas medieanvändning före och under resan. Vi kan, likt vad Chouliarakis (2017) forskning visat på, se att mobilen är ett centralt verktyg för att ensamkommande individer ska kunna genomföra resan till Europa.

När vi undersökte deltagarnas medieintegrering i deras vardag i Sverige kom vi redan vid första mötet fram till att deltagarna har olika uppfattningar om dagens mediemiljö. En deltagare upplever exempelvis att medieinnehållet på Facebook är negativt men använder plattformen trots det. En annan berörs inte av det negativa medieinnehållet, utan ser Facebook som en plattform att uttrycka sina åsikter på och få sin röst hörd, medan en tredje helt tar avstånd från Facebook som en följd av den negativa uppfattningen av innehållet på plattformen. Trots att vissa av deltagarna har en negativ uppfattning om Facebooks innehåll besöker de ändå plattformen då Facebook är en betydande plattform när det kommer till upprätthållande av deras familjerelationer. Madianou och Miller (2012) menar att nya kommunikationsmedier är det mest förekommande hjälpmedlet gällande upprätthållande av kontakter med familj som befinner sig i ett annat land. Detta visade sig även i vår undersökning då det framgick i deltagarnas mediedagböcker att en vardagsrutin de har är att

bibehålla kontakt med sina familjer genom chatt-appar, som är ett av de huvudsakliga syftena till att de unga ensamkommande männen använder sig av medier.

Två andra huvudsakliga syften med medieanvändningen hos de unga ensamkommande männen vi kunnat urskilja i resultatet är att minska känslorna av ensamhet och utanförskap. Forskningen av Herz och Lalander (2017) visade på att många unga ensamkommande individer upplever ensamhet vid emigration till ett nytt land. Upprätthållandet av kontakt med familj som befinner sig i hemlandet är av vikt för att de ensamkommande individerna inte ska känna sig ensamma (ibid.). Detta var något som tydligt var ett huvudsakligt syfte med medieanvändning bland deltagarna då de dagligen använder sig av medier för att bibehålla kontakten med sina familjer. Vi kunde utöver detta urskilja att deltagarna använder chatt-appar, och vissa av deltagarna även Facebook, i syfte att även kommunicera med varandra. Vidare visade undersökningen att ett huvudsakligt syfte med deltagarnas rutinmässiga kontakt med vänner i Sverige som befinner sig i liknande situation är att minska känslan av ensamhet.

En annan aspekt vi kom fram till när vi sökte svar på hur medier integreras i ungdomarnas vardag och de huvudsakliga syftena med medieanvändningen var att deltagarna i många situationer använder sig av medier som vardagliga hjälpmedel. För att hantera språkbarriärer använder sig deltagarna av översättningsfunktioner på medier vilket har varit av stor betydelse för samtliga deltagare gällande att minska känslan av utanförskap och att öka möjligheten att integrera i samhället. Av deltagarna som går i skolan tar alla hjälp av YouTube när det kommer till svåra skoluppgifter för att underlätta sin inläring, som även det leder till att enklare kunna integrera i samhället i Sverige. Vår undersökning visar att de verktyg som medier idag innehar har underlättat avsevärt för deltagarna gällande skolgång och inläringen av språk.

6.1.2 Medier och identitetskonstruktion

Undersökningen har vidare visat att de kulturella skillnaderna mellan Afghanistan och Sverige avspeglas i deltagarnas medieanvändning. de Leeuw och Rydins (2007) forskning berör ensamkommande barns identitetsskapande på olika medier där den kulturella bakgrunden är grundläggande för vilket medieinnehåll som produceras. Vi kan i den insamlade empirin urskilja att medieinnehållet som konsumeras och produceras av deltagarna influeras av deras

kulturella bakgrund, då de exempelvis lyssnar på indisk musik och tittar på indiska filmer. Detta visar att deltagarnas medieanvändning präglas av deltagarnas kollektiva identitet. Till skillnad från de Leeuw och Rydins (2007) forskning visar vår undersökning att deltagarna också tillägnar medier som är vanliga i Sverige för att integrera i det svenska samhället. Detta illustrerar vidare hur ett syfte för deltagarnas medieanvändning är att konstruera en självidentitet anpassad efter det nya landet, utöver den kollektiva identiteten.

Den insamlade empirin visar att publicering av medieinnehåll tillåter de unga ensamkommande männen att konstruera en bild av vilka de är, eller vill vara, på olika medier. Det varierande innehållet som deltagarna publicerar på olika plattformar kan med stöd från Barton och Lees (2013) resonemang om att skriva sig till att vara visa att identitetskonstruktion sker vid publicerandet av text, bild och film på sociala medier. Skapandet av multipla identiteter som medier möjliggör illustreras särskilt tydligt i just Rashids varierande användning av olika medier. Han publicerar mestadels politiskt innehåll på Facebook och blandat innehåll på Instagram, som exempelvis bilder på sin konst eller sig själv och sina vänner. Deltagarna, särskilt Rashid, presenterar olika front stages beroende på den sociala situationen, vilket i vår undersökning ger uttryck i deltagarnas användning av sociala medier.

En annan aspekt av identitetskonstruktionen genom medier är tillägnelsen av medieinnehåll. Enligt Thompson (1995) kan tillägnelsen av medier beskrivas som en typ av självkonstruktionsprocess genom vilken individer bildar en uppfattning om sig själva och andra. Denna självkonstruktionsprocess uttrycker sig tydligt i vår undersökning i form av att deltagarna väljer att tillägna sig de olika medierna på individuella sätt. En deltagare väljer att tillägna sig Facebook på ett sätt som gör att plattformen tilldelar honom en röst för att få sin åsikt hörd. En annan deltagare använder Facebook endast i syfte att få information om hur situationen i hemlandet är, medan en tredje helt tar avstånd från plattformen. Något vi kan urskilja i denna studie är hur Thompsons (1995) resonemang om självidentiteten och kollektiva identiteten uttrycker sig. Utifrån den insamlade empirin kan vi se att deltagarna delar en kollektiv identitet då de befinner sig i liknande situationer och kan relatera till varandras upplevelser och historier. Självidentiteten tar sig uttryck i deras medieanvändning när de tillägnar sig medier på olika sätt, och när de använder medier de inte använt i

Afghanistan men som är populära i Sverige. Genom att försöka integrera mer i samhället i Sverige kan känslan av utanförskap minska, och deltagarna kan komma att känna allt mer tillhörighet.

6.1.3 Brister och förtjänster i undersökningen

Vi har förståelse för att fem deltagare inte representerar en hel population, därav skulle resultatet kunna komma att bli något helt skilt från vad vi kommit fram till om fler deltagare observerades. Däremot anser vi att den insamlade empirin från de fem deltagarna var tillräcklig för att uppnå mättnad i denna C-uppsats. Det finns också en risk att vi inte hade kommit deltagarna lika nära om de varit fler, och att vi då eventuellt inte skulle uppnå samma rikedom och djup i materialet. Att vi kommit deltagarna så pass nära har gjort att vi kunnat göra sanningsenliga beskrivningar av hur medier integreras i deras vardag, hur de skapar mening och konstruerar sina identiteter på medier.

En eventuell brist i insamlandet av empiriskt material var att alla deltagare inte kunde delta i observationen och fokusgruppsintervjun. Fyra av deltagarna deltog i observationen och endast tre deltog i fokusgruppsintervjun. Däremot kompletterade vi att en deltagare inte kunde delta vid varken observationen eller fokusgruppsintervjun med en enskild intervju med honom. Vi upplevde då att han möjligtvis skulle kunna bli en dominant deltagare i fokusgruppsintervjun och ansåg vid senare reflektion att det därmed inte nödvändigtvis var bristfälligt att han inte deltog i fokusgruppsintervjun. Vi är även transparenta med att samma deltagare är mest framträdande i ett av avsnitten i resultat- och analysdelen och att det kan vara en eventuell brist i den insamlade empirin.

Vid fokusgruppsintervjun där dessvärre endast tre av fem deltagare deltog upplevde vi att en deltagare inte var fullt lika aktiv i diskussionen. De två deltagarna som var mest aktiva kom stundvis att tala om ämnen som inte var relevanta för vår undersökning. Att detta skulle kunna ske hade vi i åtanke innan fokusgruppsintervjun, och vi försökte styra diskussionen i rätt riktning. Detta var inte ett problem som uppstod vid den enskilda intervjun då vi hade full kontroll över samtalet.

6.1.4 Undersökningens samhällseliga relevans

Under den humanitära krisen 2015 sökte 35 369 ensamkommande barn asyl i Sverige till följd av kriget i Syrien. I kölvattnet av detta stramades migrationspolitiken i Sverige åt, och antalet mottagna flyktingar har därefter minskat (SOU 2017). När vi vid det första mötet förstod att det var betydelsefullt för deltagarna att delta i vår undersökning eftersom de erbjuds möjlighet att få sina känslor och åsikter hörda, förstod vi också att studien är viktig att delas med resten av samhället. Klyftan som upplevs mellan individer som kommit hit med anledning av kris och krig, och de individer som är födda och uppvuxna i Sverige kan med hjälp av denna studie uppmärksammas. Studien kan bidra till att öka samhällets förståelse för unga ensamkommande mäns medieintegrering i vardagen och vilken roll den spelar i deras identitetsskapande. Genom att ta del av resultatet som presenteras i studien, kan läsaren uppnå en bättre förståelse och större empati för unga ensamkommande individer. Detta i kombination med förståelsen för ensamkommande mäns medieintegrering i vardagen och dess betydelse för identitetsskapandet, kan i sin tur hjälpa unga ensamkommande att integrera i samhället i Sverige.

Det är viktigt för mig att jag gör rätt när jag deltar i er studie, för jag tycker att det ni skriver om är viktigt. Det finns en klyfta mellan oss och dem, och nu får vi en röst genom er (Rashid, möte 1).

6.2 Framtida forskning

Ett eventuellt intressant ämne att föra vidare forskning på rörande unga ensamkommande män och deras medieintegration och identitetskonstruktion på medier är att observera individer under en längre period än vad vi gjorde i denna uppsats. Att då undersöka vad tillgången till medier långsiktigt har för betydelse för individernas integrering i det nya landet är något som är av samhällselig relevans. Detta skulle kunna bidra till en ännu bättre förståelse för mediernas relevans för unga ensamkommande män.

Referenser

Ahrne, G. & Eriksson-Zetterquist, U. (2015) Intervjuer. I Ahrne, G. & Svensson, P. (red.) *Handbok i Kvalitativa metoder*. Andra upplagan, Stockholm: Liber AB

Barton, D., & Lee, C. (2013). *Language online*. London: Routledge.

Bausinger, H. (1984). Media, technology and daily life. *Media, culture and society*, vol. 6 ss 343-351

Chouliaraki, L. 2017. Symbolic bordering: The self-representation of migrants and refugees in digital news. *Routledge Taylor & Francis Group* (2) 78-94. doi: 10.1080/15405702.2017.1281415

Dahlin-Ivanoff, S. (2015) Fokusgruppsdiskussioner. I Ahrne, G. & Svensson, P. (red.) (2015) *Handbok i Kvalitativa metoder*. Andra upplagan, Stockholm: Liber AB

Echavez, C., Bagaporo, J., Pilongo, L. & Azadmanesh, S. *Why do children undertake the unaccompanied journey? Motivations for departure to Europe and other industrialised countries from the perspective of children, families and residents of sending communities in Afghanistan*, Afghanistan Research and Evaluation Unit & United Nations High Commissioner for Refugees, December 2014.

Ekström, M. (2010). Etnografiska observationer. I Ekström, M. & Larsson, L. (red.) *Metoder i kommunikationsvetenskap*. 2. uppl. Lund: Studentlitteratur

Esaiasson, P., Gilljam, M., Oscarsson, H., Towns, A. E. & Wängnerud, L. (2017). *Metodpraktikan: konsten att studera samhälle, individ och marknad*. Femte upplagan Stockholm: Wolters Kluwer

Goffman, E. (1956). *The presentation of self in everyday life*. Edinburgh: University of Edinburgh Social Sciences Research Centre

Hansen, A. & Machin, D. (2013). *Media and communication research methods*:. New ed. Basingstoke: Palgrave Macmillan

Herz, M. & Lalander, P. (2017), "Being alone or becoming lonely? The complexity of

portraying ‘unaccompanied children’ as being alone in Sweden”, *Journal of Youth Studies*, Vol. 20 No. 8, pp. 1062–1076

Hjerm, M., Lindgren, S. & Nilsson, Ma. (2014). *Introduktion till samhällsvetenskaplig analys*. 2., [utök. och uppdaterade] uppl. Malmö: Gleerup

Lalander, P. (2015). Observationer och etnografi. I Ahrne, G. & Svensson, P. (red.) *Handbok i Kvalitativa metoder*. Andra upplagan, Stockholm: Liber AB

Laurent, O. (2015, Oktober 8). See how refugees use selfies to document their journey. *TIME*. Tillgänglig: <http://time.com/4064988/migrant-crisis-selfies>

Madianou, M. & Miller, D. (2012) *Migration and new media- transnational families and polymedia*. Oxon: Routledge.

Nationalencyklopedin, ensamkommande barn.
<http://www.ne.se.ezproxy.its.uu.se/uppslagsverk/encyklopedi/lang/ensamkommande-barn>
(hämtad 2019-01-06)

Olausson, U. (2009). Identitet. I Berglez, P. & Olausson, U. (Red) *Mediesamhället: centrala begrepp*. Lund: Studentlitteratur AB, ss 137-155

Olsson, T. (2008) *Medievardagen: en introduktion till kvalitativa studier*. Malmö: Gleerups Utbildning AB

Sohlberg, P. & Sohlberg, B.M. (2009). *Kunskapens former vetenskapsteori och forskningsmetod*. Johanneshov: TPB

Stafström, S. (2017) *God forskningssed*. Stockholm: Vetenskapsrådet [Elektronisk]. Tillgänglig: <https://www.vr.se/analys-och-uppdrag/vi-analyserar-och-utvarderar/alla-publikationer/publikationer/2017-08-29-god-forskningssed.html> [2019-12-26]

Statens beredning för medicinsk och social utvärdering. 2018. *Stöd till ensamkommande barn och unga – effekter, erfarenheter och upplevelser*. Rapport/Statens beredning för medicinsk och social utvärdering. [Elektronisk]. Tillgänglig: <https://www.sbu.se/sv/publikationer/sbu->

[bereder/stod-till-ensamkommande-barn-och-unga--effekter-erfarenheter-och-upplevelser/](#)
[2019-12-04]

Statens offentliga utredningar, SOU (2017) *Att ta emot människor på flykt - Sverige hösten 2015* [Elektronisk]. Tillgänglig: https://data.riksdagen.se/fil/C2A63BF4-8240-4B4B-84BA-BB2498D8B11C?fbclid=IwAR1YhDpBDvYOYCYhA36uJxSnATVoRRQSIjqB_-qNsEs-FZAe8YkqYtheEUM [2019-01-07]

Statistiska Centralbyrån, 2018, *Folkmängd efter kön, födelseregion och år*.
http://www.statistikdatabasen.scb.se/pxweb/sv/ssd/START_BE_BE0101_BE0101E/InrUtrFoddaRegAIKon/table/tableViewLayout1/?rxid=1ed4f0c9-a9d8-4e7b-a3b6-3d513ef6795f.
(Hämtad 2018-11-26)

Pink, S. & Leder Mackley, K. (2013). Saturated and situated: expanding the meaning of media in the routines of everyday life. *Media, culture and society*, vol. 35(6) ss 677–691

Thompson, J. B. (1995). *The media and modernity: a social theory of the media*. Stanford, CA: Stanford University Press

Thompson, J. B. (1995). *Medier och moderniteten*. Göteborg: Daidalos AB.

Bilagor

Bilaga 1
Mediedagbok

Måndag

Tid	Medium	Medieaktivitet
00.01-06.00		
06.00-10.00		
10.01-13.00		
13.01-16.00		
16.00-19.00		
19.01-21.00		
21.01-00.00		